

Droży Czytelniczy!

Przybliżył się czas obchodów 25-lecia konsekracji naszego kościoła. Bardzo się cieszę, że z tej okazji mogę przedłożyć Państwu jubileuszowe wydanie gazetki *Nasze Serce*. Znajdziemy w nim między innymi wspomnienie tamtych wydarzeń napisane przez budowniczego i pierwszego proboszcza parafii NSPJ - księdza Franciszka Drendę, historię inicjatora budowy naszej świątyni - księdza Zygmunta Curzydły, opis działań Caritas i FZŚ, a także kronikę wydarzeń religijnych zbierającą wydarzenia z ostatnich pięciu lat. Ponadto w jubileuszowym wydaniu *Naszego Serca* zamieszczony został poemat opisowy zbierający trzydziestoletnią historię naszego kościoła, popołniony przez naszą parafiankę z ulicy Tuwima, a także refleksja naszej parafianki - p. Oli podejmującej temat kościoła NSPJ w Kluczborku jako naszego domu. Oprócz powyższych serdecznie polecam do przeczytania *Garść Słowa* księdza proboszcza Huberta Czerni biorącego pod rozwagę piękną myśl o kościele. I na zakończenie polecam serdecznie przeczytać historię Fatimy – miejsca objawień Najświętszej Maryi Panny oraz dział *Różności*, w którym podjęta została odpowiedź na pytanie: „Czy siostry zakonne potrzebują naszej modlitwy?”. Życzę miłej lektury!

Myślę, że w każdym z nas budzi się radość i wdzięczność za tyle lat istnienia naszej parafii. Tu przy Bożym Sercu przeciw wielu z Was wzrastało, tu przed obliczem Boga ukrytego w tabernakulum podejmowaliście ważne życiowe decyzje. Tu przy Bożym Sercu dane Wam jest czerpać z ogromu Bożej Miłości, bo tu między Nami mieszka nasz Pan i Władca, Mistrz i Nauczyciel i w końcu nasz Najserdeczniejszy Przyjaciel – Jezus Chrystus. Niech świadomość tej tajemnicy rozpromieni nasze serca radością, chwile smutne napelni nadzieją, a błogosławione pomnaża.

Szczęść Wam Boże na kolejne lata życia przy Bożym Sercu!

ks. Stanisław Ziola

SPIS TREŚCI

Z ŻYCIA PARAFII I NIE TYLKO.....	4
PRYMICJE KS. SEBASTIANA.....	7
KAZANIE PRYMICYJNE.....	8
POWOŁANIA W NSPJ.....	10
GARŚĆ SŁOWA.....	11
WSPOMNIENIE KONSEKRACJI.....	13
HISTORIA KS. ZYGMUNTA CURZYDŁY.....	16
ROZWAŻANIE.....	17
O DZIAŁALNOŚCI CARITAS.....	18
REGUŁA I ŻYCIE FZŚ.....	19
HISTORIA FATIMY.....	20
POEMAT Z OKAZJI JUBILEUSZU.....	22
KRONIKA WYDARZEŃ RELIGIJNYCH.....	24
RÓŻNOŚCI.....	28
DLA DZIECI.....	29

25^{LAT}

GAZETKA PARAFIALNA

NASZE SERCE

Nr 2 / 144 / 2012 / ROK 20

Wydaje: Parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa
w Kluczborku, ul. Jana Pawła II 7, 46-203 Kluczbork

Redakcja: ks. Hubert Czernia, ks. Adam Jankowski, ks. Daniel Maksymowicz, ks. Stanisław Ziola, Izabella Jakubczyk, Karolina Staniszewska, Jolanta Staniszewska, Stanisław Szajda, Aleksandra Skoczyła, Rita Ciupke, Sławomir Kołecki, Elżbieta Maszkowska, Joanna Hadzik, Piotr Grzesiak

Redakcja i skład: ks. Stanisław Ziola, ks. Adam Jankowski

Projekt okładki: ks. Stanisław Ziola

Nakład: 800 sztuk

Numer zamknięto: 17 czerwca 2012

Druk: Wydawnictwo & Drukarnia ANTYKWA,
ul. Gen. Maczka 4, 46-200 Kluczbork

TEL/FAX: (77) 418 28 50

EMAIL: PARAFIA@NSPJKLUCZBORK.PL

INTERNET: WWW.NSPJKLUCZBORK.PL

5 kwietnia, Msza Wieczery Pańskiej, rozpoczęliśmy Święte Triduum Paschalne. Niedziela Zmartwychwstania przypadła 8 kwietnia. Pięknym rysem tegorocznych świąt była adoracja Krzyża w Wielki Piątek, której nie było końca. Na prośbę księdza proboszcza, wzięli w niej udział sami mężczyźni. Ten akcent utwierdził nas w przekonaniu, że kościoła nie stanowią jedynie kobiety, jak sądzą niektórzy, ale że są w nim także mężczyźni, którzy nie wstydzą się wiary i pragną swoje życie rodzinne oraz społeczne oprzeć na Bogu i wartościach chrześcijańskich.

W niedzielę 15 kwietnia o g. 12.00 odprawiona została Msza św. w intencji ks. Daniela Maksymowicza - naszego wikariusza z okazji 32. rocznicy urodzin. Księdzu Danielowi składamy najlepsze życzenia: błogosławieństwa Bożego, zdrowia, potrzebnych łask, opieki Matki Najświętszej i Darów Ducha Świętego w pracy duszpasterskiej

W sobotę 21 kwietnia o godz. 16.00 w naszym kościele 216 kandydatów, uczniów klas III gimnazjum z rąk ks. biskupa Pawła Stobrawy przyjął sakrament bierzmowania, który jest dopełnieniem inicjacji chrześcijańskiej dającym moc Ducha Świętego do publicznego wyznawania wiary. Do przyjęcia tego ważnego sakramentu młodzież gimnazjalna przygotowywała się od początku szkoły gimnazjalnej przez udział w katechezie szkolnej, a bezpośrednio od początku nowego roku szkolno-katechetycznego 2011/2012 uczestnicząc w spotkaniach w salkach przy parafii pod opieką kapłanów i siostry zakonnej.

1 Maja w Jemielnicy odbyła się Pielgrzymka Rodzin i reaktywowanie Bractw św. Józefa, którego dokonał ks. biskup Andrzej Czaja, ordynariusz opolski. Dzień wcześniej w Jemielnicy miało miejsce czuwanie młodzieżowe z racji powyższych wydarzeń. Przyjechała młodzież z całej diecezji. Dzięki życzliwości pani Krzemińskiej, która poświęciła czas i użyczyła samochodu, mogliśmy uczestniczyć z grupką młodzieży w tym czuwaniu modlitewnym. Pani Krzemińskiej serdecznie dziękuję!

Ułóż hasło według podanej legendy.

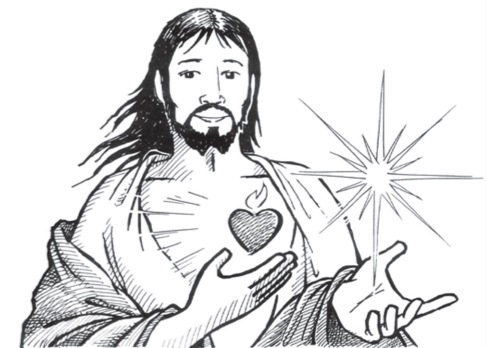
A A Ą B C Ć D E Ę F G

H I J K L Ł M N Ń O

Ó P R S Ś T U W Y Z Ż ź

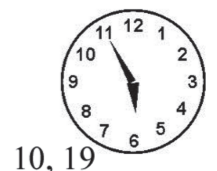

Używając pierwszej litery z każdego obrazka odczytaj hasło.

1	2	3	4	5	6	Ę	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

12	13	14	15	16
----	----	----	----	----

17	18	19	20	21	22
----	----	----	----	----	----

10, 19

9, 12, 21

5

2, 22

15

3, 17

8

4

1

11, 13, 16, 18

20

6

14

CZY SIOSTRY ZAKONNE POTRZEBUJĄ MODLITWY?

W naszej parafii często widzimy siostry zakonne. W kancelarii parafialnej, czy chociażby tak po prostu na mszy. Swoją pracą i modlitwą bardzo pomagają, ale jak można pomóc im? Modlitwą. Dlatego właśnie powstało Dzieło Duchowej Adopcji Sióstr Zakonnych. Ale jak ono powstało? Pewnego weekendu ponad 1,5 roku temu postanowiłam pojechać do Nysy na skupienie do sióstr elżbietanek i tam się zrodził pomysł modlitwy za zakonnice. Powstała strona internetowa, no i zaczęło się promowanie pomysłu na forach internetowych, wśród znajomych itp. Swego czasu był nawet artykuł w Małym Gościu Niedzielnym czy na takich portalach jak Wiara, EKAI czy Katolik. Było głośno, ale później ucichło, ale Dzieło dalej istnieje i ma się dobrze. Z dnia na dzień przybywa sióstr, które są otaczane modlitwami oraz osób, które chcą się włączać w Dzieło. Za 1,5 roku istnienia Dzieła ciągle pojawiało się pytanie „Czy warto?”. Odpowiedź brzmi – warto. Widać to chociażby po ilości sióstr, które chcą być objęte modlitwą, w zakładce „Zgłoszenia” na stronie internetowej. Widać to po reakcjach sióstr, kiedy dowiadują się o adopcjach. Ale przede wszystkim po tym, że od 1,5 roku Dzieło istnieje i Pan ma je w swojej opiece. Często zdarzają się sytuacje, kiedy ktoś pomaga, robi coś z życzliwością. Często Pan daje więcej niż można by się spodziewać. Kiedy jechałam na Spotkanie Młodych w Wołczynie i potrzebowałam tysiąc ulotek. A tak się stało, że miałam dwa tysiące. Prosząc kogoś o wydrukowanie stu ulotek dostawałam od tej osoby np. 150 albo nawet 400 ulotek. Kiedy potrzebowałam kilku znaczków do wysłania Pamiątek Adopcyjnych, dostałam znaczków dużo więcej niż potrzebowałam. Kiedy z racji

matury nie wyrabiałam się z prowadzeniem strony Pan pomógł mi znaleźć dwóch pomocników. Z czego jedną dziewczynę, która mieszkała w akademiku 2 piętra pod moim internatem. Myślę, że warto, bo siostrze takie wsparcie naprawdę wiele daje, dodaje siły do pracy, trwania w regule klasztoru, do modlitwy za innych, już sama świadomość tej modlitwy dodaje siły. Siostrę można objąć modlitwą na jakiś określony czas albo na całe swoje życie. To wcale nie jest tak, że to jest jakiś wielki wyczyn. Z własnego doświadczenia wiem, że jeżeli się to wszystko robi na chwałę Pana, to On pomaga. Dodaje siły, pomaga wytrwać.

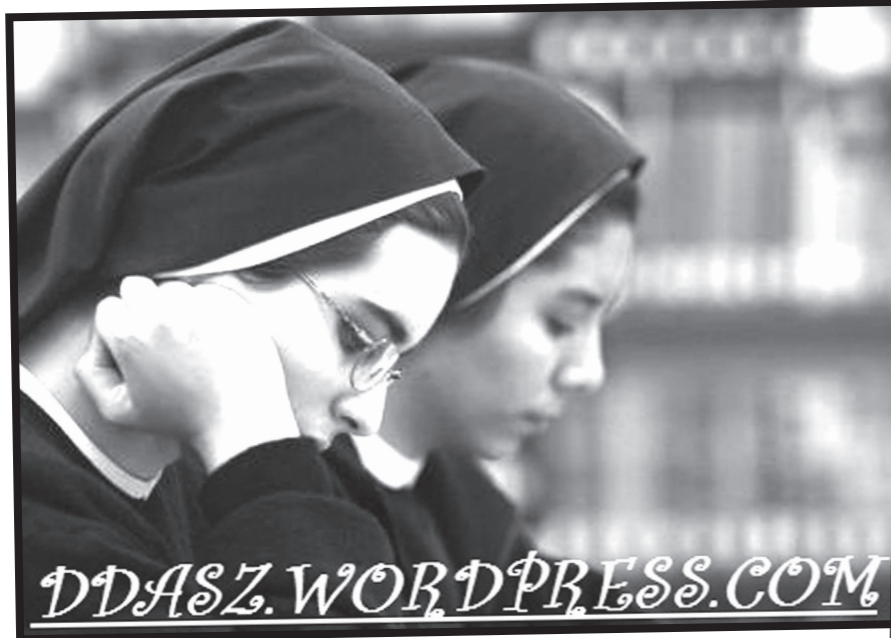
Jeżeli ktoś chce zacząć się modlić za siostrę to należy wybrać sobie siostrę, za którą chce się modlić, wysłać zgłoszenie na maila ddasz.wordpress@wp.pl i zacząć się modlić.

Modlitwy adopcyjne to obowiązkowo:

- ~codzienna modlitwa osobista (najlepiej maryjna) nieobowiązkowo
- ~raz w tygodniu Hymn do Ducha Świętego
- ~raz w miesiącu Koronka do Miłosierdzia Bożego
- ~raz w miesiącu jedna tajemnica różańca
- ~raz w miesiącu Eucharystia
- ~modlitwę Jana Pawła II za osoby konsekrowane

Zachęcam do tej modlitwy, bo to bardzo pomaga i uszlachetnia obydwie strony. I siostrę i osobę, która się za nią modli. Kształtuje też swoistą relację. Duchową. Nawet, jeżeli nie widać od razu owoców modlitwy, to kiedyś na pewno to zaowocuje, może po roku, może po dwóch, może kiedyś. Ale na pewno. Warto podjąć ryzyko. Wchodzisz w to?

Asia Hadzik

DDASZ.WORDPRESS.COM

Ta figurka nie potrzebuje Twojej modlitwy, ale prawdziwa zakonnica jak najbardziej! Włącz się w Dzieło Duchowej Adopcji Sióstr Zakonnych i módl się razem z nami! <http://ddasz.wordpress.com>

W niedzielę 13 maja, w czasie Mszy św., o godz. 10.30 109 dzieci z naszej parafii po raz pierwszy w swoim życiu w pełni uczestniczyło w ofierze Pana Jezusa. Mszy św. przewodniczył ks. proboszcz Hubert Czernia. Po południu o godz. 17.00 odbyło się uroczyste nabożeństwo dziękczynne z udziałem dzieci pierwszokomunijnych i ich rodzin. Tradycyjnie dzieci bardzo chętnie włączyły się do oprawy liturgicznej Mszy św. Na zakończenie Białego Tygodnia w sobotę 19 maja dzieci uczestniczyły w pielgrzymce na Jasną Górę, której przewodniczył ks. Adam Jankowski.

W poniedziałek, wtorek i środę (14,15 i 16.05) nabożeństwa majowe o g. 18.00 były połączone z obchodem Dni Krzyżowych i procesjami błagalnymi do Krzyża Misyjnego z prośbą o dobre urodzaje i Boże błogosławieństwo dla każdej ludzkiej pracy.

DNI KRZYŻOWE MODLITWA O DOBRE URODZAJE

Właściwa nazwa: Dni błagalne (rogationes, od łac. rogo - prosić, modlić się). Swoimi początkami sięgają chrześcijańskiej starożytności. Do dni błagalnych należą: święto św. Marka Ewangelisty (obchód stały 25 kwietnia) i trzy dni przed uroczystością Wniebowstąpienia Pańskiego (Dni Krzyżowe). Zasadniczo daje się im miejsce w trzy dni od VI Niedzieli Wielkanocnej do środy przed uroczystością Wniebowstąpienia Pańskiego. W dni błagalne urządza się procesje w kierunku pól, ze śpiewem litanii do Wszystkich Świętych oraz suplikacji. Dobrego Boga, Który swojemu stworzeniu "daje pokarm we właściwym czasie i otwiera rękę swoją" prosimy o dobre urodzaje, o sprzyjającą pogodę i błogosławieństwo w każdej ludzkiej pracy.

W niedzielę 20 maja o godz. 9.00 była sprawowana Msza św. w rocznicę pierwszej komunii św. w intencji dzieci klas IV, ich rodziców i krewnych. Przed rokiem pierwszą komunię przyjęło 132 dzieci klas. III, tym samym uczestnicząc po raz pierwszy w pełni w ofierze Mszy świętej. Eucharystii przewodniczył ks. proboszcz Hubert Czernia.

W dniach od 28 maja do 4 czerwca trwała Parafialna Pielgrzymka do Medugorje, której opiekunem duchowym był ks. Stanisław Ziola. W pielgrzymce wzięło udział 23 osoby, w tym 3 siostry zakonne. W czasie pielgrzymki mieliśmy okazję przede wszystkim zwiedzić i uczestniczyć w modlitewnych skupieniach w Medugorje, odprawić Drogę Krzyżową na Górze Križevac, pomodlić się na różańcu na Górze Objawień. Aczkolwiek, oprócz codziennej modlitwy oraz Eucharystii, pielgrzymi mieli okazję zobaczyć i poznać ciekawe miejsca, między innymi Sanktuarium Marija Bistrica w Chorwacji, Mostar (Stary Most, Meczeta, Dom Turecki), Dubrownik (miasto św. Błażeja), Split (miasto św. Dujama), Pałac Dioklecjana (jednego z największych prześladowców chrześcijan), katedrę Dujama (którą w 1998 roku odwiedził Jan Paweł II), Trogir, Plitwickie Jeziora.

Biurze Tempo z Olesna serdecznie dziękujemy za bezpiecznie i rzetelnie przeprowadzoną pielgrzymkę.

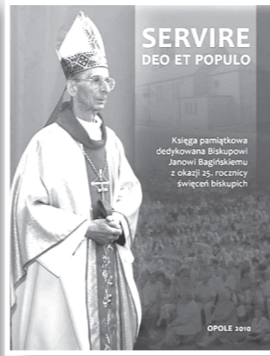

W czwartek 31 maja w święto nawiedzenia NMP o godz. 18:30 była sprawowana Msza św. dziękczynna z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo w pracy duszpasterskiej i życiu osobistym w 51 rocznicę urodzin ks. proboszcza Huberta Czerni. Czcigodnemu Ks. Proboszczowi składamy najserdeczniejsze życzenia, przede wszystkim Bożego błogosławieństwa, wstawiennictwa Matki Najświętszej, zdrowia, radości i gorliwości, a także życzliwości oraz szacunku ze strony powierzonych pasterskiej opiece.

31 maja o godz. 17.00 z okazji 80. rocznicy urodzin bpa Jana Bagińskiego w kościele seminaryjno-akademickim pw. św. Jadwigi Śląskiej w Opolu została odprawiona Msza św. dziękczynna za dar życia i wszelkie otrzymane łaski. Mszy św. przewodniczył Biskup Jubilat wraz z arcybiskupami i biskupami Metropolii Górnośląskiej. Bp Jan Bagiński urodził się 31 maja 1932 r. w Kamionce (diec. Łuck). Został wyświęcony na kapłana 17 czerwca 1956 r. w Opolu. Mianowany biskupem tytularnym i pomocniczym opolskim w 1985 r. został konsekrowany 15 sierpnia 1985 r. Benedykt XVI przyjął 14 sierpnia 2009 r. jego rezygnację z urzędu biskupa pomocniczego diecezji opolskiej. **Ks. biskup Jan Bagiński, jako proboszcz parafii MBWW w Kluczborku w latach 1976-1985 przyczynił się do powstania parafii NSPJ w Kluczborku.**

W niedzielę 3 czerwca o g.12.00 była sprawowana Msza św. w int. Rodzin naszego miasta ku czci św. Rodziny z Nazaretu, której przewodniczył ks. proboszcz Hubert Czernia i ks. Daniel Maksymowicz., kapelan kluczborskiego ZHR-u. Po Mszy św. ulicami Kluczborka wyruszył Marsz dla Życia i Rodziny, który dotarł na plac kościoła MBWW w Kluczborku, gdzie nastąpiło końcowe błogosławieństwo i rozesłanie. (było ok. 500 uczestników). Następnie w hali OSiR-u rozpoczęła się festyn z okazji Dnia Dziecka.

W czwartek 7 czerwca obchodziliśmy w całym Kościele Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, zwaną popularnie Bożym Ciałem. Pragnęliśmy w tym dniu oddać hołd i uwielbienie Panu Jezusowi Eucharystycznemu, aby na nowo wszedł w nasze życie, do mieszkań, domów i zagród. Po Mszy świętej o godz. 9.00 wyruszyła procesja do 4 ołtarzy, tą samą trasą jak w roku ubiegłym. Trasa obejmowała następujące ulice: Tuwima, Ligonja, Byczyńska oraz Kard. Wyszyńskiego. Po powrocie do kościoła, odśpiewaliśmy uroczyste Te Deum Laudamus. O godz. 19.30 przy parafii Przemienienia Pańskiego odbył się Koncert Uwielbienia z udziałem biskupa ordynariusza i Katolickiej Odnowy w Duchu Św. z naszej parafii.

W piątek 15 czerwca o godz. 18:30 Sumie Odpustowej ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Sławomir Kamiński - Rektor Klasztoru Księży Sercanów w Kluczborku. W tym dniu modliliśmy się szczególnie w intencji naszej wspólnoty parafialnej oraz o świętość życia kapłańskiego.

- 28 marca** ks. biskup Jan Kopiec udzielił Sakramentu Bierzmowania 193 uczniom III klas gimnazjum naszej parafii oraz z parafii sąsiednich: Bąkowa, Kujakowice, Kuniowa i Lowkowice.
- 28 kwietnia** w naszej parafii odprawiono Mszę św. z okazji Konwentu Wielkanocnego, której przewodniczył ks. Piotr Gołąbek, dziekan dekanatu, a homilię wygłosił dk. Paweł Michalewski.
- Rekolekcje szkolne** w naszej parafii odbyły się w terminach: od 12 do 14 kwietnia dla dzieci szkół podstawowych, 15 kwietnia dla uczniów gimnazjum, 11 kwietnia dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych.
- 15 kwietnia** ks. biskup Jak Kopiec odprawił Mszę św. Pontyfikalną na zakończenie Drogi Krzyżowej, którą przeszła młodzież ulicami naszego miasta w ramach obchodów Światowego Dnia Młodzieży.
- Od 29 kwietnia do 4 maja** grupa parafian uczestniczyła w pielgrzymce do Wiecznego Miasta Rzymu na uroczystość beatyfikacji Sługi Bożego Jana Pawła II.
- 1 maja** w naszym kościele była sprawowana Msza św. dziękczynna za dar beatyfikacji Jana Pawła II. Liturgii przewodniczył ks. Piotr Gołąbek, a homilię wygłosił ks. Adam Jankowski. Na zakończenie Mszy św. odbyło się czuwanie modlitewne, a następnie procesja do pomnika bł. Jana Pawła II, gdzie zostały złożone kwiaty i zapalono znicze w hołdzie wielkiemu rodakowi.
- W dniach 2 i 3 maja** ks. Piotr Jędras zorganizował wyjazd dla młodzieży pod hasłem: „Kajaki w wujkiem”. Duchowym przewodnikiem wyprawy był papież bł. Jan Paweł II, który mocno związał się z młodzieżą i duszpasterstwem.
- 7 maja** kleryk Sebastian Szajda w kościele seminaryjno - akademickim pw. św. Jadwigi Śląskiej w Opolu przyjął święcenia diakonatu z rąk Ordynariusza Diecezji Opolskiej biskupa Andrzeja Czaia.
- 8 maja**, w ramach trwającego w całym Kościele Roku Życia Konsekrowanego, gościliśmy w naszej parafii siostry ze zgrupowania św. Józefa, które w czasie każdej Mszy św. pełniły funkcje liturgiczne i dzieliły się swoim charyzmatem i posługą w życiu codziennym.
- 11 maja** Dzieci Maryi z naszej parafii miały okazję uczestniczyć w audycji radiowej puszczonej na żywo ze studia Radia Plus w Opolu w ramach cotygodniowego programu Buksy i Marsjanki zorganizowanego przez diecezjalnych moderatorów Liturgicznej Służby Ołtarza i Dzieci Maryi.
- Od 18 do 21 maja** kilkudziesięciosobowa grupa parafian pielgrzymowała do Matki Bożej Ostrobramskiej w Wilnie. Opiekunem duchowym pielgrzymki był ks. Piotr Jędras.
- 29 maja** w czasie Mszy św. 136 dzieci z naszej parafii po raz pierwszy przystąpiło do komunii świętej. Mszy św. przewodniczył ks. Paweł Jankowski, a homilię wygłosił ks. Piotr Jędras.
- 19 czerwca** została odprawiona Msza św. dziękczynna z okazji Jubileuszu 25 - lecia przyjęcia święceń kapłańskich przez ks. proboszcza Huberta Czernia.
- 23 czerwca** w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, pomsty św. o godz. 9.00 wyruszyła procesja do czterech ołtarzy nową trasą. Po wyjściu z kościoła szliśmy ul. Tuwima (ołtarz I), następnie ul. Ligonja, ul. Byczyńską (II ołtarz) i ul. Kard. Wyszyńskiego (III ołtarz) wróciliśmy do kościoła, gdzie przy Krzyżu Misyjnym IV ołtarz utworzyły dzieci komunijne.
- 1 lipca** uroczyste obchodziliśmy odpust parafialny ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Słowo Boże głosił w tym dniu neoprezbiter, ks. Paweł Michalewski. Sumie odpustowej, na zaproszenie ks. proboszcza Huberta Czerni, przewodniczył ks. Radca Franciszek Drenda.
- 16 lipca** gościliśmy tradycyjnie grupę ponad 300 kolarzy z Ogniska św. Brata Alberta ze Szczecina, którzy pielgrzymowali na rowerach na Jasną Górę.
- W dniach od 20 do 28 lipca** grupa z naszej parafii pielgrzymowała śladami św. Olafa po Skandynawii (Szwecja, Dania i Norwegia) Tej pielgrzymce przewodniczył ks. Adam Jankowski i pilot p. Janusz Gancarz.
- Tym razem jubileuszowa XXXV** Piesza Pielgrzymka Opolska na Jasną Górę odbywała się w dniach od 1 do 6 sierpnia pod hasłem: „Z Maryją na drogach komunii”. Pielgrzymi trud wspólnej drogi podjęli z wiernymi ks. Piotr Jędras, ks. Stanisław Ziola oraz gościnnie ks. Krzysztof Gbur.
- 7 sierpnia** 50 osób udało się autokarem na pielgrzymkę do Prudnika - Lasu na odpust Matki Bożej Anielskiej z Porcjunkuli.
- 21 sierpnia** była sprawowana Msza św. dziękczynna w intencji ks. Piotra Jędrasa na zakończenie rocznej usługi duszpasterskiej w naszej parafii. Dekretem ks. biskupa Andrzeja Czaia z dniem 24 sierpnia ks. Piotr został mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Gogolinie.
- 28 sierpnia** ks. Stanisław Ziola, nasz nowy wikariusz głosił Słowo Boże i po każdej Mszy św. udzielał wiernym błogosławieństwa prymicyjnego.
- Od 29 do 30 sierpnia**, nasi ministranci pod opieką diakona Sebastiana Szajdy wzięli udział w Diecezjalnej Pielgrzymce Liturgicznej Służby Ołtarza na Górę Świętej Anny.
- Od września** opiekunem ministrantów w naszej parafii został ks. Adam Jankowski.
- 11 września** ks. proboszcz Hubert Czernia przewodniczył Mszy św. dziękczynnej rocznicowej, z podziękowaniem za tegoroczne plony i plody ziemi. Na zakończenie liturgii Mszy św. została poświęcona kapa - nieszpornik, którą ufundowali nasi rolnicy z Gotartowa.
- Od 23 do 25 września** trwała parafialna autokarowa pielgrzymka do Austrii i Czech, w której uczestniczyły 33 osoby. Pielgrzymce przewodniczył ks. Daniel Maksymowicz.
- 25 września** ks. Franciszek Drenda, budowniczy kościoła i pierwszy proboszcz naszej parafii sprawował Mszę św. dziękczynną z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę i zdrowie w posłudze kapłańskiej z okazji 60. Rocznicy swoich urodzin. Mszę św. koncelebrowali jeszcze ks. Hubert Czernia, proboszcz i ks. Jarosław Staniszewski, a Słowo Boże głosił ks. Stanisław Ziola. Na zakończenie Eucharystii czci godny jubilat ks. Franciszek przyjął życzenia od ks. Huberta Czerni, przedstawicieli Rady Duszpasterskiej, grup parafialnych, a po Mszy św. od przybyłych gości, znajomych i przyjaciół. Liturgię uświetniła orkiestra parafialna.
- W sezonie letnim** przy naszym kościele trwały bardzo zaawansowane prace remontowe: ocieplenie poddasza plebani, przygotowanie placu na składowanie opału na zimę, wymiana nowej przepompowni zasilającej kościół, dom formacyjny i plebanię, wymiana tablicy rozdzielczej.
- 27 września** nasza parafia podjęła kolejny trud pielgrzymkowy do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Licheniu. Duchowym przewodnikiem tym razem był ks. proboszcz Hubert Czernia.
- 9 października** ukazał się Kalendarz Parafialny na nowy rok 2012. Zdjęcia w nim zamieszczone przedstawiają stacje Drogi Krzyżowej, które znajdują się w naszej świątyni. Kalendarz ten stanowi też żywą pamiątkę Jubileuszu 25 - lecia konsekracji kościoła i istnienia nowej parafii w Kluczborku.
- 16 października** w 33. Rocznice wyboru bł. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową młodzież ze Szkolnego Koła Caritas rozprawiała kluczborskie Kremówki Papieskie, a po południu w kościele odbył się spektakl w wykonaniu uczniów z PSP nr 2 w Kluczborku pt. Dzieci śpiewają bł. Janowi Pawłowi II. Wieczorem odbyło się Czuwanie Papieskie przygotowane przez harcerzy i harcerki ZHR.
- 23 października**, w czasie Mszy św. do wspólnoty Liturgicznej Ołtarza zostało przyjętych 9 nowych ministrantów. Natomiast czworo dziewcząt zostało przyjętych do posługi psalterzystki i kantorki. Mszy św. przewodniczył ks. Stanisław Ziola, w posłudze ministrantów i kantorek wprowadził kandydatów ks. Adam Jankowski. Słowo Boże wygłosił ks. Michał Ciemięga, misjonarz sercanin z RPA, którego gościliśmy z racji Niedzieli Misyjnej.
- 5 listopada** miał miejsce otwarty Dzień Skupienia dla powstałej przy naszej parafii Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym wspólnoty Effata. Spotkanie odbyło się pod hasłem: „Rzopłał na nowo charyzmat ...” Przewodniczył spotkaniu ks. dr

Eugeniusz Ploch z Opola

- 11 listopada**, podczas obchodów Święta Niepodległości, przy udziale władz samorządowych, przedstawicieli Sybiraków i kombatanów oraz harcerzy i harcerki kluczborskiego środowiska ZHR, została odprawiona uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny. Kazanie wygłosił ks. Daniel Maksymowicz.
- W dniach od 13 do 20 listopada** przeżyliśmy szczególnie czas rekolekcji - Misje Święte pod hasłem: Oblicza rodzinnego domu... Poprowadził je ks. Paweł Brudek, student psychologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.
- 27 listopada** w czasie Mszy św. do wspólnoty Eucharystycznego Ruchu Młodych naszej parafii zostało przyjętych kilku nowych członków, którzy złożyli swoje przyrzeczenia.
- W listopadzie** w naszym kościele w bocznych kaplicach zostały wymienione ramy okien witrażowych, które wymagały remontu. Ponadto przed głównym wejściem zostały zamontowane podjazdy dla osób niepełnosprawnych.

2012

- 7 stycznia** odbył się wyjazd członków parafialnego zespołu Caritas na adorację przy złóbkę w Borkach Wielkich.
- 11 lutego** była sprawowana Msza św. za wstawiennictwem Matki Bożej z Lourdes w intencji chorych i ich rodzin, pracowników służby zdrowia, wolontariuszy i pracowników Caritas oraz wszystkich rodzin opiekujących się chorymi.
- 17 marca** w kościele odbył się Wielkopostny Dzień Skupienia dla grup parafialnych: Żywego Różańca, Stowarzyszenia Serca Pana Jezusa, Apostolatu Maryjnego, Apostolatu „Margaretka”, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Apostolstwa Dobrej Śmierci, Kręgu Biblijnego i wszystkich chętnych.
- Rekolekcje wielkanocne** dla uczniów szkoły podstawowej odbyły się 26, 27 i 28 marca, dla młodzieży ponadgimnazjalnej 29 marca, a dla uczniów gimnazjum 30 marca.
- 21 kwietnia** członkowie parafialnej Caritas wzięli udział w Ogólnopolskiej Pielgrzymce członków zespołów Caritas do Krakowa - Łagiewnik.
- 21 kwietnia** odbył się dzień skupienia Parafialnych Rad Duszpasterskich rejonu kluczborskiego. Gościem spotkania był ks. Jarosław Staniszewski.
- 21 kwietnia** ks. bp Paweł Stobrawa udzielił Sakramentu Bierzmowania
- 29 kwietnia** w auli kościoła odbyło się spotkanie dla mieszkańców powiatu kluczborskiego, którzy przodkowie pochodzą z Kresów Rzeczypospolitej i wszystkich, którym zależy na pielęgnowaniu historii i kultury kresowian.
- 6 maja** trzymiesięczną praktykę duszpasterską w naszej parafii zakończył diakon Tomasz Szczeciński
- 13 maja** w czasie Mszy św. 107 dzieci z naszej parafii po raz pierwszy przystąpiło do komunii świętej. 19 maja dzieci pierwszokomunijne udaly się z pielgrzymką na Jasną Górę.
- 27 maja** obchodziliśmy prymicje ks. Sebastiana Szajdy. Uroczystość rozpoczęła się w domu prymicyjanta poświęceniem krzyża i błogosławieństwem rodziców a następnie przejściem procesyjnym do kościoła parafialnego. Ofiarę Mszy św. neoprezbiter ks. Sebastian złożył Bogu dziękując za łaskę powołania i dar Chrystusowego Kapłaństwa.
- 31 maja** została odprawiona Msza św. dziękczynna w dniu urodzin ks. proboszcza Huberta Czerni.
- 3 czerwca** neoprezbiter Sebastian Szajda głosił Słowo Boże, a po każdej Mszy św. udzielał błogosławieństwa prymicyjnego.
- 3 czerwca** o godz. 12.00 została odprawiona Msza św. w intencji rodzin naszego miasta, a po jej zakończeniu odbył się Marsz dla Rodzin - przemarsz ulicami miasta na plac kościoła MBWW w Kluczborku.
- 15 czerwca** przeżyliśmy odpust parafialny ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Słowo Boże wygłosił ks. Sławomir Kamiński - Rektor Klasztoru Księży Sercanów w Kluczborku.

Stanisław Szajda

- **21 marca** słowo Boże w naszej parafii głosił ks. Igor Korzydło z parafii Wielkie Mosty na Ukrainie z archidiecezji Lwowskiej.
- **Rekolekcje szkolne** w naszej parafii odbyły się w terminach: od 22 do 24 marca dla dzieci szkół podstawowych, 25 marca dla uczniów gimnazjum, 26 marca dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych.
- **26 marca**, zgodnie z kilkuletnią tradycją, obchody Dnia Młodzieży w Kluczborku rozpoczęły się nabożeństwem Drogi Krzyżowej w naszym kościele nawiązującym do hasła SDM „Nauczycielu, co mam czynić? Weź ten krzyż”. Następnie młodzież przeszła Drogą Krzyżową ulicami miasta do kościoła Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, w którym ksiądz biskup Ordynariusz Andrzej Czaja odprawił Mszę św.
- **11 kwietnia** w czasie każdej Mszy św. modlono się za dusze tragicznie zmarłych w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. O godz. 20.30 odbyło się czuwanie żałobne, któremu przewodniczył ks. Proboszcz Franciszek Drenda i ksiądz wikariusz.
- **12 kwietnia**, z inicjatywy Urzędu Miejskiego w Kluczborku, została odprawiona Msza św. w intencji 96 ofiar katastrofy smoleńskiej, za rodziny pograżone w żalobie oraz za Ojczyznę.
- **22 kwietnia** ks. Daniel Maksymowicz razem z młodzieżą poprowadził na żywo pierwszą audycję radia internetowego HI – FI Kluczbork naszej parafii.
- **24 kwietnia** członkowie Caritas oraz parafianie uczestniczyli w pielgrzymce do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach.
- **25 kwietnia** w kościele odbył się koncert organowy pana Tomasza Niestrój – absolwenta Studium Muzyki Kościelnej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego.
- **2 maja** w naszej parafii wystąpił gościnnie jasno-górski chór chłopięcy Pueri Claromontani pod dyktando pana Jarosława Jasiury.
- **9 maja** po raz pierwszy w pełni w Mszy świętej uczestniczyło 126 dzieci. 29 maja dzieci wraz z rodzicami i nauczycielami pielgrzymowały do Matki Boskiej Częstochowskiej.
- **4 czerwca** sprawowana była uroczysta Msza św. Z udziałem Kapłanów diecezji gliwickiej i opolskiej wyświęconych w 2006 roku. Na te Eucharystię przyjechali koledzy ks. Adama Jankowskiego w dniu tzw. zjazdu kursowego.
- **18 czerwca** odbyło się w naszej parafii dekanalne modlitewne czuwanie dla młodzieży, które poprowadził w duchu oazowym nasz nowy wikariusz ks. Piotr Jędras.
- **20 czerwca** ks. proboszcz Franciszek Drenda na każdej Mszy św. ogłosił, że ze względu na stan zdrowia poprosił ks. Biskupa o urlop zdrowotny i jednocześnie o zwolnienie z funkcji proboszcza parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku. 27 czerwca, w czasie Mszy św. O godz. 12.00, pożegnaliśmy budowniczego naszego kościoła i pierwszego proboszcza parafii.
- **Od 23 do 27 czerwca** grupa naszych parafian pielgrzymowała na Ukrainę, zwiedzając m. in. Takie miasta jak Lwów, Drohobycz, Sambor i Truskawiec.
- **Dekretem** ks. biskupa ordynariusza Andrzeja Czai dnia 28 czerwca proboszczem naszej parafii został mianowany ks. Hubert Czernia, wcześniej pełniący funkcję dyrektora Diecezjalnego Ośrodka Formacyjnego w Miedonii k/Raciborza.. Uroczystego wprowadzenia ks. Huberta Czerni na urząd nowego proboszcza 18 lipca w czasie Mszy św. dokonał ks. Piotr Gołąbek, dziekan dekanatu kluczborskiego.
- **28 czerwca** 35 –osobowa grupa dzieci komunijnych pod opieką ks. Rafała Siekierki i ks. Adama Jankowskiego oraz kilkorga rodziców wyruszyła na podbój Disneylandu we Francji. Wycieczka do Francji trwała 4 dni.
- **17 lipca** na terenie naszej parafii zatrzymała się grupa 250 rowerzystów z Ogniska św. Brata Alberta ze Szczecina, której celem było Sanktuarium Maryjne na Jasnej Górze.
- **24 lipca** sprzed naszego kościoła wyruszyła 10 – cio osobowa grupa rowerzystów na Górę św. Anny, aby uczestniczyć w uroczystościach odpustowych ku czci św. Anny.
- **W dniach 27 i 28 lipca** gościliśmy na terenie parafii 35 – osobową salezjańską grupę rowerzystów

- z Tarnowskich Gór.
- **5 sierpnia** w naszej parafii witaliśmy XXX jubileuszową Pieszą Pielgrzymkę Wrocławską na Jasną Górę. Tradycyjnie, pielgrzymi uczestniczyli we Mszy św., a wieczorem odbył się koncert chóru chłopięcego z Bad Dürkheim, miasta zaprzyjaźnionego z Kluczborkiem.
- **8 sierpnia** odbyło się pierwsze posiedzenie Parafialnej Dady Duszpasterskiej z nowym proboszczem ks. Hubertem Czernia.
- **17 sierpnia** wyruszyła pielgrzymka na Jasną Górę. Grupie pielgrzymów przewodniczyli ks. Rafał Siekierka, ks. Jan Golba i ks. Piotr Jędras. Na Jasną górę pielgrzymi dotarli 21 sierpnia.
- **Od 20 do 27 sierpnia** 28 – osób z naszej parafii pielgrzymowała do Sankt Petersburga. Opiekunem duchowym pielgrzymki był ks. Adam Jankowski.
- **22 sierpnia** została odprawiona Msza św. dziękczynna w intencji ks. Rafała Siekierki za 5 lat posługi w naszej wspólnotce. Podziękowaliśmy też siostrze Martynie za sześć lat posługi w kancelarii parafialnej i układanie kwiatów.
- **29 sierpnia** nasz nowy wikariusz ks. Piotr Jędras głosił Słowo Boże i po każdej Mszy św. udzielał błogosławieństwa prymicyjnego.
- **1 września** w naszym kościele została odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny, Oddziału Zarządu Rejonu NSZZ Solidarność w Kluczborku i ZHR z okazji XXX – lecia Solidarności i 71. Rocznicy wybuchu II wojny światowej. Po Mszy św. delegacja złożyła kwiaty pod pomnikiem Jana Pawła II i tablicą ks. Jerzego Popiełuszki.
- **26 września** do LSO po rocznym przygotowaniu zostało przyjętych 7 nowych ministrantów. Była sprawowana Msza św. dziękczynna w intencji siostry Efraimy Symanyecz za 7 lat posługi w klasztorze sióstr Sw. Józefa i w naszej parafii jako organistki, dyrygentki chóru i scholi. S. Efraima została przeniesiona na placówkę w Częstochowie, gdzie opiekuje się dziećmi niepełnosprawnymi.
- **W ostatnim tygodniu września** trwały na całym obiekcie kościelno-plebanijnym prace remontowe. Wymieniono ok. 160 zaworów termoregulacyjnych i odcinających w salkach katechetycznych i na plebanii oraz zostały zamontowane 2 piece węglowo - mialowe o mocy 200 kW.
- **9 października** w naszym kościele odbył się koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” pt. Santo Subito w holdzie Śludze Bożemu Papieżowi Janowi Pawłowi II. Organizatorami koncertu było Starostwo Powiatowe w Kluczborku i nasza parafia.
- **10 października** obchodziliśmy X Dzień Papieski pod hasłem: Jan Paweł II – Odwaga Świętości. Przed kościołem harcerze i harcerki ZHR zbierały ofiary na fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia jako pomoc dla dzieci i młodzieży z ubogich rodzin. Młodzież ze Szkolnego Ko grudnia ła Caritas przy PG nr 5 w Kluczborku rozprowadzała pyszne Kremówki Papieskie. Wieczorem środowisko harcerskie wraz ze swoim kapelanem ks. Danielem Maksymowiczem przygotowało czuwanie modlitewne.
- **W ostatnim tygodniu września** trwały na całym obiekcie kościelno-plebanijnym prace remontowe. Wymieniono ok. 160 zaworów termoregulacyjnych i odcinających w salkach katechetycznych i na plebanii oraz zostały zamontowane 2 piece węglowo - mialowe o mocy 200 kW.
- **9 października** w naszym kościele odbył się koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” pt. Santo Subito w holdzie Śludze Bożemu Papieżowi Janowi Pawłowi II. Organizatorami koncertu było Starostwo Powiatowe w Kluczborku i nasza parafia.
- **10 października** obchodziliśmy X Dzień Papieski pod hasłem: Jan Paweł II – Odwaga Świętości. Przed kościołem harcerze i harcerki ZHR zbierały ofiary na fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia jako pomoc dla dzieci i młodzieży z ubogich rodzin. Młodzież ze Szkolnego Ko grudnia ła Caritas przy PG nr 5 w Kluczborku rozprowadzała pyszne Kremówki Papieskie. Wieczorem środowisko harcerskie wraz ze swoim kapelanem ks. Danielem Maksymowiczem przygotowało czuwanie modlitewne.
- **Od 11 do 21 października** prawie 30 – to osobowa grupa pielgrzymów uczestniczyła w parafialnej zagranicznej pielgrzymce Śladami św. Pawła w Grecji.

- **17 października** gościliśmy ojców Oblatów z Prokury Misyjnej z Poznania, którzy głosiłi Słowo Boże.
  - **24 października** został wydany nowy Kalendarz Parafialny na rok 2011.
  - **11 listopada** została odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny w 92. Rocznicę odzyskania niepodległości, całej lokalnej społeczności powiatu kluczborskiego. Mszy św. przewodniczył ks. Hubert Czernia, Słowo Boże wygłosił ks. Daniel Maksymowicz. Po Mszy św. odbył się koncert pieśni patriotycznych w wykonaniu zespołu tenorów Wojciech Poprawa i Przyjaciele.
  - **13 listopada** była sprawowana Msza św. w intencji Hospicjum św. Ojca Pio Ziemi Kluczborskiej i za zmarłych pacjentów, której przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ks. Proboszcz Hubert Czernia. Po Mszy św. młodzież z ZSO w Kluczborku wystawiła wzruszający spektakl pt. Oskar i Pani Róża.
  - **27 listopada** modliliśmy się za dar Cudownego Medalika w intencji członków Apostolatu Maryjnego w 180. Rocznicę objawień św. Katarzynie Laboure.
  - **28 listopada**, na Ekumeniczną Modlitwę Młodych, do Opola udala się delegacja młodzieży naszej parafii pod opieką ks. Piotra Jędrasa, dekanalnego duszpasterza młodzieży.
  - **5 grudnia**, w czasie nabożeństwa adwentowego, w uroczystym obrzędzie zostali zaprzysiężeni nowi członkowie Parafialnej Rady Duszpasterskiej na lata 2010 – 2015. Nabożeństwu przewodniczył i nowych radnych zaprzysiężił ks. Proboszcz Hubert Czernia w asyście ks. Adama Jankowskiego i ks. Piotra Jędrasa.
  - **8 grudnia**, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, była sprawowana Msza św. w intencji Dzieci Maryi w święto patronalne Matki Bożej. Grupę Dzieci Maryi liczącą 15 osób prowadzi siostra Donata, józefitka.
  - **Od 12 do 15 grudnia** w parafii odbywały się rekolekcje adwentowe, Naukom rekolekcyjnym w tym roku przewodniczył ks. biskup Antoni Długosz z Częstochowy.
- 2011**
- **6 stycznia** obchodziliśmy w Kościele uroczystość Objawienia Pańskiego zwaną świętem Trzech Króli. Zgodnie z uchwałą Sejmu RP po raz pierwszy od kilkudziesięciu lat był to dzień wolny od pracy i zajęć szkolnych. Porządek Mszy św. był niedzielny. O godz. 17.30 z koncertem kołęd wystąpił chór parafialny i orkiestra dyrygenturą ks. Aleksandra Kawy, proboszcza z Kuniowa.
  - **11 lutego**, z okazji Świtowego Dnia Chorego, była sprawowana Msza św. w intencji chorych, cierpiących, seniorów, Służby Zdrowia, wolontariuszy i za tych, którzy opiekują się chorymi. Po homilii wspólnotowy sakrament Namaszczania Chorych przyjęło z rąk kapłanów 374 osoby.
  - **16 lutego** praktykę diakonatu rozpoczął w naszej parafii ks. Paweł Michalewski, pochodzący z parafii św. Franciszka z Asyżu w Nysie.
  - **1 marca** była odprawiona uroczysta Msza św. w intencji Żołnierzy Wyklętych, którzy walczyli w obronie Ojczyzny. Mszy św. przewodniczył kapelan kluczborskiego obwodu ZHR ks. Daniel Maksymowicz w asyście ks. Adama, ks. Piotra i diakona Pawła. Po Mszy św. w auli odbyła się projekcja filmu pt. Zagończyk. W kościele została przygotowana wystawa poświęcona rotmistrzowi Witoldowi Pileckiemu.
  - **5 marca** odbyła się zabawa karnawałowa grup: Marianek, ministrantów i młodzieży. Organizatorami byli ks. Piotr Jędras i ks. Daniel Maksymowicz.
  - **20 marca**, w ramach Niedzieli Pastoralnej, gościliśmy w naszej parafii rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Opolu ks. dra Grzegorza Kadziocha, który głosił nam Słowo Boże.
  - **Od 24 do 27 marca** w naszej wspólnotce parafialnej przeżyliśmy rekolekcje wielkopostne, które odbywały się pod hasłem: Otwórzcie Serca, które głosił ojciec Henryk Kałuża, werbista z Nysy. Rekolekcje te były również przygotowaniem duchowym do beatyfikacji Jana Pawła II.

W sobotę 26 maja w czasie uroczystej Mszy św. o godzinie 10.00 w kościele katedralnym p.w. Krzyża Świętego w Opolu, święcenia prezbiteratu z rąk biskupa ordynariusza ks. Andrzeja Czai przyjęło 15 diakonów diecezji opolskiej i gliwickiej. Wśród nich był także nasz parafianin ks. Sebastian Szajda. O godz. 11.00 we wszystkich kościołach diecezji opolskiej zabrzmiały dzwony, obwieszczając radosną wieść dokonanych święceń kapłańskich. W niedzielę, 27 maja, w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, o godz. 10.30 w naszym kościele neoprezbiter ks. Sebastian Szajda odprawił uroczyste Mszę św. prymicyjną. W niedzielę 3 czerwca w czasie każdej Mszy św. głosił Słowo Boże i udzielał błogosławieństwa prymicyjnego, z którym związany jest odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Dekretem ks. biskupa A. Czai ks. Sebastian został mianowany wikariuszem parafii p.w. Św. Jacka w Opolu, gdzie posługę rozpocznie w sierpniu.

Księdzu Sebastianowi życzymy obfitości łask, wszelkiego błogosławieństwa i otwartości na Słowo Boże, a także odwagi w tej pięknej, aczkolwiek niełatwej posłudze.

**Drogi księżu prymicyjancie Sebastianie!
Szanowni rodzice i rodzeństwo księdza neoprezbitera!
Czcigodni kapłani na czele z proboszczem,
moim rodakiem ks. Hubertem, który przed 20 laty
głosił kazanie na mojej prymicyjnej Mszy św.!**
**Drogi księżu Franciszku, budowniczy tegoż kościoła
i tej wspólnoty parafialnej;
bracia klerycy, szczęśliwi mieszkańcy Kluczborka,
prymicyjni Goście!**

*Oto jest dzień, który Pan uczynił!
Radujmy się w nim i weselmy!*

Te słowa towarzyszą nam uczniom Jezusa przez całą Pięćdziesiątnicę Paschalną, która wypełnia się w dzisiejszą uroczystość Zielonych Świąt. Ale słowa te, zachęcające nas do radości płynącej z wydarzeń paschalnych, dziś w tej czcigodnej świątyni Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku brzmią szczególnie. Gromadzimy się bowiem na Mszy św. prymicyjnej nowo wyświęconego kapłana.

Dzień prymicji, jest rzeczywiście dniem pełnym radości, dniem, który uczynił Pan, dniem dziękczynienia Bogu za dar nowego kapłana. Trzeba nam się dziś cieszyć z tak wielkiego daru, którym zostaliśmy obdarowani.

Dzień prymicji jest również dniem refleksji nad tajemnicą Chrystusowego kapłaństwa – tak tajemnicą, bo taką jest kapłaństwo. Nie sposób oddać ludzkim słowem głębię tego sakramentu.

Błogosławiony Jan Paweł II w 50. rocznicę swych święceń nazwał kapłaństwo „Darem i Tajemnicą”. We wstępie wydanej wówczas książki napisał: „Każde powołanie kapłańskie jest wielką tajemnicą, jest darem, które nieskończenie przerasta człowieka. Każdy z nas kapłanów doświadcza tego bardzo wyraźnie w całym swoim życiu.”

I można by dodać:

Tak, tajemnicą jest kapłaństwo. Tajemnicą, bo w kručie naszym jakim jest człowiek włożył Chrystus dar, skarb, by od chwili święceń, mocą Ducha Świętego, był szafarzem Eucharystii, czynił na pamiętkę to co uczynił podczas Ostatniej wieczerzy sam Pan Jezus, dając w znaku chleba i wina swoje Ciało i Krew jako pokarm i napój na odpuszczenie grzechów, jako zadatek życia wiecznego.

Tak, tajemnicą jest kapłaństwo. Tajemnicą, bo w kručie naszym jakim jest człowiek włożył Chrystus dar, skarb, dzięki któremu mocą Ducha Świętego, tak wielu na własne uszy może usłyszeć słowa Jezusa; „Ja tobie odpuszczam grzechy”.

Niech świeżość kapłaństwa ks. Sebastiana, pomoże nam jeszcze raz uświadomić sobie wielkość daru i tajemnicy jakim jest kapłaństwo.

1. Kapłan to wprawdzie człowiek powołany przez Boga.

„Nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to abyście szli i owoc przynosili” – mówił Pan Jezus. A w liście do Hebrajczyków czytamy: „że nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, który jest powołany przez Boga”.

To Bóg powołuje ciągle ludzi, by byli Jego narzędziami. Różnie Bóg woła: czasem bardzo dyskretnie, jeszcze w dzieciństwie jak powołał proroka Samuela, gdy ten śpiąc w świątyni usłyszał swe imię, a za radą Helego odpowiedział: „Mów Panie, bo sługa Twój słucha”. Czasem powołuje Bóg w życiu dorosłym jak Apostołów nad jeziorem Galilejskim, bardzo konkretnymi słowami: „Pójdź za Mną”. Apostołowie zafascynowani osobą Jezusa zostawili wszystko i poszli za Nim. U Jana i Andrzeja było to tak mocne przeżycie, że zapamiętali nawet godzinę, o której to się stało: a „było to około godziny dziesiątej”. Często powołany jest świadom swej niegodności jak Piotr: „Odejdź ode mnie Panie bo jestem człowiekiem grzesznym”. Bóg wybiera nie tak jakby chciał człowiek. Św. Paweł w I Liście do Koryntian pisze: „Przypatrzcie się powołaniu waszemu. Niewielu tam mądrych w według oceny ludzkiej, niewielu możnych, nie wielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to co głupie w oczach świata”.

Księżu Sebastianie!

I ciebie Bóg powołał po imieniu, jak proroka Samuela, jak Apostołów. Najpierw niewyraźnie a potem bardzo konkretnie, gdy stanął nad brzegiem twego życia mówiąc ci „Pójdź za mną, a sprawię, że staniesz się rybakiem ludzi”. Kiedy to było i gdzie – może w domu rodzinnym, może w tej czcigodnej świątyni parafialnej, w cieniu której wzrastała całe swoje życie, w której byłś ministrantem, może czytając Słowo Boże – nie wiem. Ale ty dziś chyba masz przed oczami ten dzień, te chwile, te bijące serce, tę radość, kiedy usłyszałeś delikatne „Pójdź za Mną”.

A może inny kapłan ukazał ci Jezusa i przyprowadził cię do Niego, jak Andrzej przyprowadził do Jezusa Szymona Piotra? Czy pamiętasz, jak apostoł Jan, kiedy to było, kiedy i gdzie usłyszałeś słowo: „Pójdź za mną?” Popatrzyłeś na swe ręce i pytałeś: Czy one mogą kiedyś być kapłańskie?

To tu, nad brzegiem twojego Jeziora, doświadczałeś mocy Jezusa, tu chciałeś oddać dla niego życie. Byłeś nim zachwycony jak apostołowie widzący cuda Jezusa. Ale też i tu jak apostołowie w łodzi doświadczyłeś nie raz burzy, gdy wydawało się, że Jezus śpi w łodzi twego życia. Może świadomy swej niegodności jak Piotr mówiłeś „Odejdź ode mnie Panie bo jestem człowiekiem grzesznym”.

Najważniejsze, że odpowiedziałeś Bogu swym „TAK”, oto ja, pošlij mnie. I poszedłeś do Seminarium. A tam w Opolu uczyłeś się łowić ryby, splatać sieci, przewidywać pogodę, zarzucać wędkę – aż wczoraj stałeś się „dyplomowanym rybakiem ludzi”. A dziś Pan Jezus mówi ci: Sebastianie „wypłynij na głębię i zarzuć sieci na połów”. Ciesz się z tego, bo powołanie jest wielkim darem. Raduj się, bo kto jak kto, ale Bóg wierny jest swoim słowom: „Ktokolwiek opuści dom, braci, ojca, matkę i pole – stokroć tyle otrzyma a i życie wieczne odziedziczy”.

2. Kapłan – ale to również człowiek modlitwy.

Tak, kapłan to człowiek, który dużo się modli. Zbiera modlitwy wiernych i znosi je do Boga. Czyni to zwłaszcza w czasie Eucharystii, która jest szczytem modlitwy, gdy tak jak starotestamentowy król i kapłan Melchizedek przynosi na ołtarz chleb i wino, które mocą Ducha Świętego stają się Ciałem i Krwią Chrystusa a on „in persona Christi” czyli w osobie Jezusa ofiaruje je Bogu Ojcu.

- 20 listopada** w naszym kościele sprawowana była uroczysta Msza św. w intencji żyjących i zmarłych Sybiraków w 80 – lecie powołania Związku Sybiraków i 20 – lecie wznowienia jego działalności. We Mszy św. uczestniczył ks. Dariusz Banaś, który wygłosił Słowo Boże. Oprawę muzyczną liturgii uświetnił chór z Państwowej Szkoły Muzycznej w Kluczborku, który wystąpił z bogatym repertuarem.
- 22 listopada** w czasie Mszy św. modliliśmy się przez wstawianictwo św. Cecylii w intencji chóru parafialnego, scholi, orkiestry i naszych organistów o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski w tej odpowiedzialnej i pięknej służbie. Mszę św. sprawował ks. Rafał Siekierka i ks. Dariusz Maksymowicz.
- 23 listopada**, w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, gościliśmy w naszej parafii Ojców Oblatów z Bodzanowa, którzy głosili nam Słowo Boże, a po Mszy św. rozprowadzali kalendarze misyjne na rok 2009.
- 30 listopada** w naszej parafii przebywała redakcja Radia PLUS Opole. O godz. 10.30 Radio Plus transmitowało Mszę św., której przewodniczył ks. proboszcz Franciszek Drenda, a homilię wygłosił ks. Rafał Siekierka. Ks. proboszcz i wikarzy udzielił krótkiego wywiadu, na antenie radia wypowiedzieli się także przedstawiciele niektórych grup parafialnych.
- 6 grudnia** w auli przy parafii odbył się IX Szachowy Turniej Mikołajkowy, którego organizatorami byli Caritas naszej parafii, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich oraz Stowarzyszenie Szachowe Gorniec w Kluczborku. W zawodach uczestniczyło 88 zawodników. Wszyscy uczestnicy otrzymali paczki od św. Mikołaj, który pomimo nawału pracy, również przybył na tę rywalizację.
- 7 grudnia** w kościele seminarystów – akademickim św. Jadwigi Śląskiej kleryk IV roku Sebastian Szajda wraz z 24 kolegami kursowymi z rąk ks. biskupa Jana Wieczorka z Gliwic otrzymał posługę akolita tu – kolejny stopień w przygotowaniu do święceń kapłańskich.
- 2010**
- 4 stycznia** gościliśmy w naszej parafii zespół wokalny Camerata z Częstochowy pod dyrekcją p. Jarosława Jasiury, który wystąpił w kościele z noworocznym koncertem kołed.
- 9 stycznia** Nowa Trybuna Polska ogłosiła oficjalne wyniki konkursu na Proboszcza i Parafię Roku 2008. Laureatami tego plebiscytu zostali: m.in. ks. Proboszcz Franciszek Drenda i nasza parafia NSPJ w Kluczborku. 13 stycznia laureaci konkursu gościli w redakcji NTO. Proboszczowie otrzymali piękne birety, dyplomy i album, a nasza parafia w nagrodę pielgrzymkę autokarem na Jasną Górę.
- 10 stycznia** chór parafialny Corda Cordi pod dyr. Siostry Efraimy wziął udział w świąteczno-noworocznym koncercie kołed zorganizowanym przez Burmistrza Miasta Kluczbork oraz proboszczów parafii kluczborskich, a także Urząd Miejski w Kluczborku, KDK i OSiR Kluczbork. 11 lutego w łączności z papieżem Benedyktem XVI przyżyliśmy Świątowy Dzień Chorego. Podczas Mszy św. 390 osób starszych, chorych i cierpiących przyjęło wspólnotowo sakrament namaszczenia chorych, a na zakończenie wierni przyjęli błogosławieństwo Lourdzkie Najświętszym Sakramentem.
- W lutym** parafia zatrudniła nowego organistę: panią mgr Karolinę Mozik – absolwentkę Studium Muzyki Kościelnej w Opolu oraz absolwentkę Instytutu Muzykologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.
- 8 marca** odbył się inauguracyjny koncert organowy pt. „Medytacje pasyjne” na nowym instrumencie w wykonaniu p. Jarosława Jasiury
- Od 30 marca do 1 kwietnia** odbyły się rekolekcje dla dzieci szkół podstawowych, a 3 kwietnia rekolekcje dla gimnazjalistów.
- 2 kwietnia**, w IV rocznicę śmierci, została odprawiona Msza św. o rychłą beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II, a następnie czuwanie, które zakończyło się Apelem Jasnogórskim.
- Od 6 do 8 kwietnia** odbyły się rekolekcje dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych.
- 25 listopada** odbyła się parafialna pielgrzymka do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach. Duchowym przewodnikiem pielgrzymki był ks. Marek Sojka.
- 25 kwietnia** odbyło się spotkanie Parafialnych Rad Duszpasterskich dekanatu kluczborskiego.
- W dniach od 30 kwietnia do 3 maja** ministranci i lektorzy z naszej parafii uczestniczyli w XXIX Pielgrzymce Liturgicznej Służby Ołtarza do Bazyliki Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Twardogórze Tym razem w ogólnej klasyfikacji zespół nasz wywalczył drugie miejsce.
- 9 maja** podczas Mszy św. ks. bp Paweł Stobrawa udzielił Sakramentu Bierzmowania 185 uczniom klas III gimnazjum. Uroczystość bierzmowania połączona była z wizytacją biskupią. Po Mszy św. ks. biskup spotkał się z Parafialną Radą Duszpasterską oraz udał się do kancelarii parafialnej.
- 17 maja** w czasie Mszy św. 132 dzieci z naszej parafii po raz pierwszy w pełni uczestniczyły w ofierze Eucharystycznej. Do 21 maja dzieci razem z rodzicami i całymi rodzinami uczestniczyły w tzw. Białym Tygodniu.
- W dniach od 13 do 18 czerwca** odprawiane były rekolekcje parafialne, podczas których nauki głosił ks. dr Henryk Kałuża, werbista z domu misyjnego w Nysie. W czasie Mszy odpustowej w intencji wszystkich parafian, fundatorów, budowniczych i dobrodziejów kościoła zostały poświęcone nowe organy.
- W dniach od 1 do 4 lipca** odbyła się wycieczka ministrantów do Wisły pod opieką ks. Rafała Siekierki.
- 18 lipca** członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i sympatycy pielgrzymowali na Jasną Górę.
- 25 lipca** odbyła się coroczna pielgrzymka Apostoła Maryjnego w intencji Ojczyzny.
- 1 sierpnia** odbyło się czuwanie modlitwne Apostoła Maryjnego w intencji Ojczyzny.
- 2 sierpnia** członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i sympatycy pielgrzymowali do sanktuarium św. Józefa w Prudniku – Lesie.
- 6 sierpnia** gościliśmy 2300 pielgrzymów XXIX Pieszej Pielgrzymki Wrocławskiej do Częstochowy. W czasie Mszy św. udzielono sakramentu małżeństwa. Wieczorem odbył się koncert zespołów: 40 synów i 30 wnuków jeżdżących na 70 osłach i Bethel.
- 17 sierpnia** została odprawiona Msza św. w III rocznicę śmierci ks. Pawła Bembenka.
- Dekretem ks. arcybiskupa Alfonsa Nossola** z dniem 24 sierpnia ks. Marek Sojka został mianowany wikariuszem parafii św. Michała w Opolu – Półwsi. Na miejsce ks. Marka przyszedł do nas ks. Mariusz Budziarek.
- 19 września** na placu przykościelnym odbył się Pierwszy Parafialny Festyn Ekumeniczny pod hasłem: „Jedność w różnorodności”. W czasie festynu można było zobaczyć i wysłuchać występu legendarnego zespołu SMOOKIE. Inicjatorami festynu byli: Parafia NSPJ i parafialny zespół Caritas. Dochód z festynu zasilł parafialną Caritas.
- 3 października**, na rozpoczęcie Tygodnia Miłosierdzia, na autokarową pielgrzymkę do Trzebicy udało się 50 osób pod przewodnictwem ks. Mariusza Budziarka. Udział w pielgrzymce stał się okazją do dziękczynienia za 20 lat istnienia i posługi Caritas Diecezji Opolskiej oraz modlitwy o jej rozwój dla dobra Kościoła opolskiego.
- 16 października** w naszym kościele podczas Mszy św. odbyła się uroczystość poświęcenia i nadania sztandaru Publicznemu Gimnazjum nr 3 im. Jana Pawła II w Kluczborku. Liturgię uświetnił występ góralskiej kapeli zagórzańskiej Sami Swoi z Kosinki Małej oraz schola Jedność. Po Mszy św. nastąpiło złożenie kwiatów pod pomnikiem Jana Pawła II i przemarsz uczniów i gości, przy dźwiękach kapeli, do szkoły, gdzie nastąpiła dalsza część uroczystości.
- 25 października** został wydany Kalendarz Parafialny A.D. 2010, który wzbudził duże zainteresowanie parafian.
- W miesiącu październiku** w naszej parafii wierni gromadzili się bardzo licznie na nabożeństwach różańcowych.
- W ramach przygotowań** do Sakramentu Bierzmowania zaczęły się odbywać cotygodniowe spotkania młodzieży gimnazjalnej w małych grupach w salkach katechetycznych, które prowadzi księża wikarzy i katecheci.
- 7 listopada** kolejarze z naszej parafii udali się na XXV Ogólnopolską Jubileuszową Pielgrzymkę kolejarzy na Jasną Górę pod hasłem „Polska kolej w służbie życia”
- Od 7 do 12 listopada** w kościele można było oglądać specjalnie przygotowaną wystawę pt. „Kapłan”, poświęconą pamięci ks. Jerzego Popiełuszki w 25. rocznicę męczeńskiej śmierci.
- 11 listopada** ks. Bp Jan Kopiec z kapłanami dekanatu Kluczbork przedstawił uroczystej Mszy św. koncelebrowanej w intencji Ojczyzny i poległych w jej obronie. Po Mszy św. ks. Biskup dokonał odsłonięcia i poświęcenia tablicy pamięci Sługi Bożego ks. Jerzego Popiełuszki, którą zamontowano na zewnętrznej ścianie kościoła.
- 14 listopada** grupa osób niepełnosprawnych z naszej parafii razem z ks. Mariuszem Budziarkiem, rodzicami i opiekunami udała się na wycieczkę do Tarnowskich Gór i Katowic.
- 5 grudnia** w auli kościoła odbył się X Szachowy Turniej Mikołajkowy pod patronatem Caritas, OSiR w Kluczborku oraz Stowarzyszenia Szachowego LZS „Goniec” w Kluczborku.
- 10 grudnia** w parafii odbyło się dekanalne Adwentowe czuwanie młodzieży.
- 13 grudnia** rozpoczęły się rekolekcje adwentowe, które prowadził redemptorysta ojciec Zbigniew Bruzi.
- 2010**
- 9 stycznia** przedstawiciele Caritas, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i innych grup parafialnych wzięli udział w nabożeństwie kołedowym przy złobku Bożej Dziecinny w kościele oo. Franciszkanów w Borkach Wielkich.
- 14 stycznia** odbyło się spotkanie opłatkowe Klubu Seniora.
- 17 stycznia** w parafii odbył się koncert kołedowy scholi i orkiestry parafialnej.
- 24 stycznia** w ramach trwającego tygodnia ekumenicznego w naszej parafii zostało doprowadzone nabożeństwo ekumeniczne z udziałem braci ewangelików. Po nabożeństwie w kościele odbył się koncert kołed w wykonaniu chóru parafialnego Corda Cordi pod dyrekcją siostry Efraimy Symanycz.
- 28 stycznia** ks. Proboszcz Franciszek Drenda przewodniczył uroczystej Mszy św. w intencji Związku Sybiraków Koła terenowego w Kluczborku za poległych i zmarłych Sybiraków z okazji 70. Rocznicy pierwszych masowych wywozków na Wschód.
- 31 stycznia** ks. Dariusz Świerc sprawował Mszę św. na zakończenie dwuletniej posługi w naszej wspólnotce parafialnej. W czasie Mszy św. miał miejsce obrzęd poświęcenia krzyża misyjnego i posłanie nowego misjonarza. Od lutego ks. Dariusz rozpoczął pracę misyjną na Sachalinie.
- 2 lutego** w naszej parafii odbyło się spotkanie parafialnych zespołów Caritas rejonu kluczborskiego.
- 7 lutego** ks. Mariusz Budziarek sprawował Mszę św. Na zakończenie posługi wikariusz naszej parafii. Ks. Mariusz, 28 lutego, odbyło się wprowadzenie ks. Mariusza na urząd proboszcza parafii pw. Krzyża św. w Pokoju.
- 11 lutego** w uroczystość Matki Bożej z Lourdes w czasie liturgii był sprawowany wspólnotowy sakrament chorych, który przyjęły 394 osoby. Następnie w auli kościoła odbyło się spotkanie przy herbatce, które umilił występ artystyczny naszych siostr Józefitek.
- 19 lutego**, z okazji wspomnienia św. Walentego, odbyło się czuwanie młodzieży pod hasłem „Digitalne uwodzenie”. Całość prowadził ks. Krzysztof Bytomski, wikariusz z Bogacicy. Podczas czuwania młodzież mogła skorzystać z sakramentu pokuty.
- Od 28 lutego do 3 marca** odbyły się rekolekcje wielkopostne dla dorosłych pod hasłem „Bądźmy świadkami mił, razem z młodzieżą, ości”, które poprowadził ojciec Stanisław Raud ze zgromadzenia księży Redemptorystów.
- 14 marca** gościliśmy ze Słowem Bożym ks. Henryka Bardesza razem z wolontariuszami z Katolickiego Stowarzyszenia Niepełnosprawnych i ich Przyjaciół „Modlitwa i Czyn” z Zabrza.
- 20 marca** ks. biskup Paweł Stobrawa udzielił sakramentu Bierzmowania 231 osobom z naszej parafii, ale również z parafii sąsiednich: Bąków, Bazany, Kujakowice, Lasowice Wielkie i Łowkowice.

2007

- 24 czerwca** obchodziliśmy XX rocznicę poświęcenia naszego kościoła parafialnego. O godz. 12.00 została odprawiona Msza św. pontyfikalna, którą celebrował ks. bp Jan Kopiec w intencji wszystkich parafian, budowniczych i dobrodziejów naszego kościoła oraz za zmarłych parafian. Z okazji XX - lecia poświęcenia kościoła została wydana okolicznościowa książka pt. „Tam, gdzie ludzie współpracują z łaską Bożą”, można było nabyć okolicznościowe świece i kartki pocztowe z aktualnym obrazem kościoła.
- 7 lipca**, z okazji XX rocznicy poświęcenia naszego kościoła, na placu kościelnym odbył się występ zespołu Arka Noego. W koncercie uczestniczyło około 2 tysięcy osób. Koncert odbył się dzięki ofiarności prezesa firmy „Atletic Krzysztofa Skwarka.
- 21 lipca** członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich naszej parafii wzięli udział w Ogólnopolskiej Pielgrzymce na Jasną Górę.
- W dniach od 27 do 28 lipca** koło Stowarzyszenia Rodzin Katolickich zorganizowało rowerową pielgrzymkę na Górę św. Anny.
- 28 lipca** gościliśmy w parafii pielgrzymkę rowerową z Ogniska św. Alberta ze Szczecina w liczbie 180 osób.
- 5 sierpnia** odbyła się pielgrzymka członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i sympatyków św. Franciszka do Sanktuarium św. Józefa w Prudniku-Lesie.
- 6 sierpnia** w parafii gościliśmy wrocławską pielgrzymkę na Jasną Górę. Odprawionej Mszy św. przewodniczył biskup wrocławski Antoni Siemieniowski. W czasie Mszy św. został ochrzczony najmłodszy pielgrzym, który otrzymał imiona Tomasz Rafał Czesław, a honorowym ojcem chrzestnym został prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz. Wieczorem na błoniach odbył się koncert oraz Apel, w którym uczestniczyło także wielu mieszkańców Kluczborka.
- 16 sierpnia** w parafii została odprawiona Msza św. dożynkowa, której przewodniczył ks. Proboszcz Franciszek Drenda wraz z ks. Markiem Sojką, ks. Adamem Jankowskim oraz sercaninem o. Adamem. Tradycyjnie rolnicy z Gotartowa przynieśli do kościoła swoje dary – owoc ziemi i pracy rąk ludzkich: chleb, warzywa, owoce i kwiaty oraz ofiarowali koronę żniwną. Mszę św. swoim śpiewem ubogaciła schola dziewcząt.
- 21 sierpnia** wyruszył kluczborski strumień Opolskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę.
- Na wakacjach** zakończono malowanie kratownicy ścian nawy głównej kościoła.
- 17 września**, w ramach Triduum ku czci św. Stanisława Kostki patrona młodzieży, w naszej parafii odbyło się nabożeństwo Słowa Bożego, któremu przewodniczył ks. Adam Jankowski. W nabożeństwie uczestniczyło około 50 młodych osób z dekanatu Kluczbork wraz ze swoimi duszpasterzami. Spotkanie ubogacił występ poetycki – muzyczny siostr św. Józefa oraz śpiew scholi dziewcząt. Na zakończenie czuwania przy kościele odbyło się ognisko i pieczenie kielbasek. 18 września gospodarzem spotkania była parafia MBWW w Kluczborku. W ostatni dzień Triduum, 19 września, młodzi ludzie zgromadzili się znowu w naszej parafii, aby uczestniczyć w dziękczynnej Eucharystii, której przewodniczył i wygłosił Słowo Boże neoprezbiter ks. Jan Golob. Na zakończenie spotkania odbyła się projekcja filmu pt. „Jabłko Adama”.
- 24 września**, pod przewodnictwem ks. Proboszcza Franciszka Drendy, odbyła się parafialna pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bolesnej Królowej Polski w Licheniu. Grupa pielgrzymów liczyła 100 osób. Podczas Mszy św. odprawionej w Sanktuarium pielgrzymi mogli swoje prośby, intencje, cały trud pielgrzymowania powierzyć Panu Bogu. Nie zabrakło również modlitwy w intencji ks. Franciszka, który w tym dniu obchodził swoje 56. urodziny.
- 29 września**, jak co roku, nasi parafianie, pod przewodnictwem ks. Adama Jankowskiego, udali się na autokarową pielgrzymkę na Jasną Górę. Pielgrzymka liczyła 80 pątników.
- We wrześniu** ukończono prace malarskie w naszym kościele – zostały pomalowane wszystkie

pomieszczenia w domu katechetycznym i części społecznej oraz pokryto na nowo wszystkie dachy budynków otaczających kościół.

- 6 października** wolontariusze parafialnego zespołu oraz szkolnego Koła Caritas udali się na Jubileuszową XV Pielgrzymkę Caritas Diecezji Opolskiej do Sanktuarium św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy. W pielgrzymce uczestniczyły 52 osoby zaangażowane w działalność Caritas.
  - 13 października** dzieci ze świetlicy „Serce” uczestniczyły w wycieczce do Wrocławia. W ramach wycieczki odbyła się przejażdżka statkiem „Goplana” po Odrze, zwiedzanie Ogrodu Japońskiego, Muzeum Narodowego. Uczestnicy wycieczki mieli również możliwość zwiedzenia Ostrowa Tumskiego i modlitwy w katedrze wrocławskiej.
  - Przez okres Adwentu** od poniedziałku do piątku o godzinie 18 odprawiana była Msza św. roratnia, która gromadziła dużą liczbę dzieci i dorosłych.
  - W dniach od 28 grudnia 2007 do 2 stycznia 2008** grupa młodzieży naszej parafii przebywała na spotkaniu modlitewnym w duchu Taize w Genewie.
- 2008**
- 6 stycznia** przedstawiciele Caritas, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i innych grup parafialnych wzięli udział w nabożeństwie kolegodym przy złóbkę Bożej Dzieciny w kościele oo. Franciszkanów w Borkach Wielkich.
  - 27 lutego** gościliśmy w parafii o. Pawła Tokara – kapucyna z Ukrainy.
  - 11 lutego** w Świątowo Dniu Chorego podczas Mszy św. Udzieleno sakramentu namaszczenia chorych 341 osobom. Wierni przyjęli także błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem (Iourdzkie). Członkowie parafialnej Caritas i kleryk Sebastian odwiedzili w tym dniu wszystkich chorych na oddziałach w szpitalu. Każda chora osoba otrzymała prezent: parafialną gazetkę „Twoje Serce” i laurkę z okazji XV Świątowego Dnia Chorego.
  - 17 lutego** praktykę duszpasterską w naszej parafii rozpoczął diakon Łukasz Szabliski pochodzący z parafii Zalesie dekanat Leśnica. Diakon Łukasz swoją praktykę zakończył 20 kwietnia.
  - 24 lutego** parafii rozpoczął pracę ks. Dariusz Świerc pochodzący z parafii Najświętszej Maryi Panny na Górce.
  - 1 marca** rozpoczęły się rekolekcje wielkopostne, podczas których kazania głosił ojciec Józef Krzemiński – jezuita z Krakowa, pochodzący z Kluczborka.
  - Od 10 do 12 marca** odbyły się rekolekcje szkolne dla uczniów szkół podstawowych, a od 12 do 14 marca dla gimnazjalistów.
  - 2 kwietnia** w III rocznicę śmierci sługi Bożego Jana Pawła II Mszy św. O rychłą beatyfikację przewodniczył ks. Rafał Siekierka, ks. Proboszcz Franciszek Drenda i ks. Dariusz Świerc. Po komunii św. Dzieci ze stowarzyszenia „Civitas Christiana” deklamowały okolicznościowe wiersze. Po Mszy św. Odbyła się inscenizacja multimedialna w wykonaniu uczniów PG nr 3 im. Jana Pawła II w Kluczborku.
  - 14 marca** w naszym kościele rozpoczęło się Rejonowe Spotkanie Młodzieży, w którym uczestniczyło ponad 500 osób młodych wiekiem i stażem. Czuwanie modlitewne rozpoczęło się nabożeństwem Drogi Krzyżowej, któremu przewodniczył ks. Proboszcz Franciszek Drenda. Następnie młodzież wyruszyła Drogą Krzyżową ulicami naszego miasta w kierunku kościoła Matki Bożej Wspomożenia Wiernych nosząc duży krzyż.
  - Od 17 do 19 marca** w czasie rekolekcji dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych konferencje głosił ks. Krzysztof Trembecki – ówczesny proboszcz parafii św. Jana Chrzeciela w Kuniowie.
  - 5 kwietnia** odbyło się formacyjne spotkanie Parafialnych Rad Duszpasterskich dekanatu kluczborskiego.
  - 19 kwietnia** podczas Mszy św. Ks. Bp Jan Kopiec udzielił sakramentu bierzmowania 233 osobom.
  - 27 kwietnia** odbyła się uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. 140 dzieci pierwszy raz w pełni uczestniczyło we Mszy świętej.
  - 27 kwietnia** uroczystą Mszą św. Rozpoczęła się Kapituła i Wizytacja w naszej wspólnotce

Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Mszy św. Przewodniczył o. Justyn Przybyła OFM, asystent duchowy Rady Regionu Opole – Gliwice oraz opiekun wspólnoty miejscowej ks. Rafał Siekierka.

- 28 kwietnia** odbyła się pielgrzymka członków parafialnej Caritas do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Lagiewnikach w ramach V Ogólnopolskiej Pielgrzymki Pracowników i Wolontariuszy Caritas.
- W dniach od 30 kwietnia do 3 maja** grupa ministrantów pod opieką ks. Rafała Siekierki po raz kolejny uczestniczyła w Pielgrzymce Ministrantów do sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Twardogórze, podczas której ponownie powtórzyła swój sukces zdobywając znowu pierwsze miejsce wśród ponad 30 zespołów. Nagrodą był stół bilardowy o wartości ok. 4,5 tysiąca zł.
- 31 maja** odbyła się rowerowa pielgrzymka szlakiem kościołów drewnianych naszego powiatu.
- 17 czerwca** odbyła się parafialna pielgrzymka do Lichenia.
- 22 czerwca**, z inicjatywy społeczności miasta i Rady Miejskiej, na terenie parafii odbyło się odsłonięcie i poświęcenie pomnika sługi Bożego Jana Pawła II oraz uroczyste przekazanie Papińskiego popiersia ukraińskiej delegacji z miasta partnerskiego Brzeżany. Obie rzeźby wykonał kluczborski artysta – plastyk p. Piotr Grzegorek.
- 3 lipca** została zorganizowana pielgrzymka rowerowa do kościoła drewnianego w Bąkowie i w Starym Oleśnie.
- W dniach 28 i 29 lipca** odbyła się kolejna rowerowa pielgrzymka na Górę św. Anny.
- Tegoroczna XXXII** Piesza Opolska Pielgrzymka na Jasną Górę odbywała się pod hasłem: „Uczniowie Chrystusa na opolskiej ziemi”. Grupa kluczborska liczyła ok. 150 osób i prowadzona była przez dwóch kapłanów: ks. Rafała Siekierkę i ks. Daniela Leśniaka.
- 14 września** przeżywalismy w parafii uroczystość Dożynek – podziękowanie Panu Bogu za tegoroczne plony, owoce i plody ziemi, czego zewnętrzny znakiem była piękna korona żniwna. W tym dniu gościliśmy także ks. Macieja Brauna ze Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców – misjonarza z Tanzanii.
- 20 września** tradycyjnie nasza parafia udala się, tym razem dwoma autokarami, do Matki Bożej Częstochowskiej na Jasnej Górze.
- W ramach projektu** (pod patronatem Diecezjalnej Fundacji Obrony Życia w Opolu) „Nie ma sytuacji na ziemi bez wyjścia – poprawa profilaktyki oraz opieki nad matką i dzieckiem poprzez rozwój poradni rodzinnych w diecezji opolskiej” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej została przy naszej parafii uruchomiona Poradnia Rodzinna w salce nr 42 na parterze Domu Katechetycznego.
- 5 października** pielgrzymowaliśmy do Katedry Opolskiej na Jubileusz z okazji 25 – lecia papińskiej pielgrzymki na Górę św. Anny i koronacji Obrazu Matki Boskiej Opolskiej. Na koniec jubileuszowej pielgrzymki ksiądz proboszcz dokonał specjalnego wpisu w księdze upamiętniającej pielgrzymowanie do katedry z okazji tak pięknego jubileuszu, a w duchu łączności z wszystkimi wiernymi parafia otrzymała pamiątkowy upominek – świecę z wizerunkiem Matki Boskiej Opolskiej i płytę CD.
- Od 8 do 11 października** chór parafialny uczestniczył wraz z siostrą Efraimą w wycieczce na Słowację i Ukrainę.
- Od 8 do 15 października** grupa pielgrzymów z naszej parafii wraz z wikariuszem ks. Markiem Sojką i o. Adrianem Galbasem – pallotynem, udala się na samolotową pielgrzymkę do Ziemi Świętej (Izraela).
- 9 listopada** w naszej parafii z posługą Słowa Bożego gościliśmy ks. proboszcza Jana Kuca z Brzeżan na Ukrainie.
- 11 listopada** w naszym kościele została odprawiona uroczysta Msza św. z udziałem ks. bpa Jana Kopca w intencji naszej Ojczyzny w 90. rocznicę odzyskania niepodległości, całej lokalnej społeczności powiatu kluczborskiego oraz w intencji żyjących i zmarłych żołnierzy Armii Krajowej oraz kombatanów.

Jak Mojżesz, który unosił ręce do góry, by Izrael zwyciężył Amalekitów, tak i kapłan unosi ręce wysoko do Boga, prosząc o zwycięstwo dobra w każdym człowieku. Ileż to ludzi przychodzi do kapłana prosząc o modlitwę. Kapłan codziennie kilka razy otwiera brewiarz i modli się słowami psalmów za cały lud Boży, cały Kościół, żyjących i zmarłych, w radości i smutku. Często spacerując wokół kościoła czy w konfesjonale chwytając różaniec i modli się, nawet w nocy na kolanach przed tabernakulum, nad Pismem świętym.

Księżę Sebastianie!

I ty masz być takim człowiekiem, człowiekiem modlitwy. To najważniejsze zadanie duszpasterskie kapłana. Unos swe kapłańskie ręce wysoko jak Mojżesz. Jak długo bowiem miał on ręce uniesione do góry wojska Izraelskie zwyciężały, a gdy je opuszczał przegrywały. Szturmuj niebo słowami psalmów, różańcem, adoracją. Bądź wierny zwłaszcza modlitwie brewiarzowej.

Ale drodzy moi, te uniesione do góry, do modlitwy ręce kapłana-trzeba podtrzymywać waszą modlitwą. Towarzyszący Mojżeszowi Chur i Aaron – jak czytamy w Księdze Wyjścia – szybko to zrozumieli. Posadzili Mojżesza na kamieniu, stanęli obok niego i podtrzymywali ręce Mojżesza, by ten stale miał je wzniesione ku Bogu. Kapłan, choć jest człowiekiem modlitwy, sam jej ogromnie potrzebuje. Dlatego proszę was: módlcie się za dzisiejszego prymicyjanta, za kapłanów pracujących i pochodzących z tej Parafii, by byli dobrymi kapłanami, Chrystusowymi. Bądźcie jak Chur i Aaron podtrzymujący wzniesione do Boga ręce kapłana.

3. Kapłan to człowiek - przewodnik.

W każdej wędrowce potrzebny jest przewodnik, by doprowadził wędrujących do celu. Życie człowieka to też wędrowka, jedno wielkie pielgrzymowanie. Dokąd? Do domu Ojca w niebie. A jeśli tak to w tym wędrowaniu potrzebny jest też przewodnik. Boży przewodnik to nie tylko człowiek który pokazuje cel, ale sam zmierza do niego, wytycza drogę, pokonując trudności a za nim podążają inni. W Biblii taki przewodnik nazywany jest pasterzem, pasterzem owiec. Pasterz prowadzi swe owce na pastwisko, prowadzi do źródła, opiekuje się nimi, jest z nimi, życie oddaje za owce. Jezus powiedział do Piotra: „Paś owce moje” to znaczy bądź przewodnikiem mojego ludu.

Kapłan jest też pasterzem, pasterzem dusz czyli duszpasterzem. On sam zmierzając do domu Ojca prowadzi innych do źródła, jaką jest Eucharystia, prowadzi do Boga.

Księżę Sebastianie!

Wczoraj stałeś się Bożym przewodnikiem. Nieraz wędrowałeś po górach. Wiesz ile trudności trzeba pokonać nie tylko zdobywając szczyt ale i szczęśliwie powrócić z górskiego szlaku, tym bardziej gdy prowadzi się powierzona grupę ludzi. Do ciebie Jezus powiedział „Paś owce moje”. Bądź więc dobrym pasterzem, przewodnikiem, nie zważaj na trudności, ale wciąż bądź dla współczesnego człowieka czytelnym znakiem Boga i jego miłości. Bądź przewodnikiem, który sobą nie przysłania Boga. Bądź mądrym i roztropnym. Pomagaj ludziom kroczyć do nieba, sprowadzać na właściwy szlak, obierać właściwy kierunek. Bądź dobrym pasterzem, który daje życie za owce, czyli daje siebie całego. Dla ludzi tak często pogubionych w życiu i poranionych wlewać nadzieję! Tej nadziei potrzebuje współczesny człowiek.

4. I jeszcze jedno porównanie i prawda życia kapłańskiego – kapłan to człowiek, który służy!

Jakże nie modne to dziś słowo. Kto dziś chciałby być sługą? Jezus podczas ostatniej wieczerzy powiedział do swych uczniów: „Przyszędłem nie po to aby mi służyło lecz aby służyć”. Znakiem tego było obmycie uczniom nóg. Każdy kapłan przez sakrament święceń staje się sługą swych braci w wierze, aby darem który otrzymał w tym sakramencie udzielać innym. Kapłan służy ludowi Bożemu gdy sprawuje Eucharystię, słucha spowiedzi, naucza, pomaga, wskazu

je na Boga swym szlachetnym człowięczeństwem. Pięknie pisał o ty ksiądz poeta w swym wierszu:

Żeby nie być taką czcigodną osobą
której podają parasol
którą do Rzymu wysyłają
w telewizji jak srebrnym nieboszczykiem kręcą
wieszają przy gwiazdach filmowych
A być chlebem który kraj
żywicą którą z sosny na kadzidło skrobiją
czymś z czego robią radio
zeby choremu przy termometrze śpiewało
zegarem który w samolocie jak obrazek
ze świętym Krzysztofem leci
żółtym dla dzieci balonem
a zawsze hostią małą
gorętszą od spojrzenia
co się zmienia w ofierze.
(ks. Jan Twardowski)

Księżę Sebastianie!

Wielu twych rówieśników pragnie w życiu za wszelką cenę osiągnąć sukces, być człowiekiem sukcesu, zrobić karierę. A ty masz być sługą, i jak mówił ks. abp Alfons Nossol, rozpocząłeś „karierę w dół”, to jednak nie bój się „Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra”. Nie bój się służyć zdrowym i chorym, tym którzy będą cię kochać i tym którzy cię odrzucają i tak przez całe kapłańskie życie, byś przy końcu tegoż życia mógł powiedzieć z innymi kapłanami: „słudzy nieużyteczni jesteśmy, wykonaliśmy to co winniśmy wykonać” a Pan, by mógł Tobie powiedzieć „Pójdź sługo dobry bo byłeś mi wierny w małych rzeczach nad wieloma cię postawię, wejdź do radości swego Pana”. Na swoim prymicyjnym obrazku umieściłeś słowa św. Pawła z 2 Listu do Koryntian: „Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by oślnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.” (2 Kor 4,6).

Zadaniem kapłana jest troska, by w każdym sercu zabłysnęła mi-łość Boga, którym jest sam Chrystus. Niech Ci w tym dopomaga św. Jacek zwany „Światłem ze Śląska”, do Parafii którego posłał Cię Ksiądz Biskup. Niech ten wielki śląski święty pomaga zapalać światło Chrystusa w ludzkich sercach.

A na koniec ks. Sebastianie czego ci życzyć?
Niech się spełnią wszystkie słowa, które dziś usłyszysz ze
szczerych serc tak wielu ludzi.
A ja życzę Ci:

Abyś miał
Tyle szczęścia, by być łagodnym
Tyle prób, by być silnym
Tyle bólu, by pozostać ludzkim;
Tyle nadziei, by być szczęśliwym;
Tyle porażek, by być pokornym;
Tyle powodzenia, by mieć zapal;
Tyle przyjaciół, by być pełnym otuchy;
Tyle zasobów, by zadość czynił potrzebom;
Tyle entuzjazmu, by spodziewać się wszystkiego,
Tyle wiary, by oddalić przynębenie;
Tyle zdecydowania, by uczynić każdy dzień lepszym,
niż poprzedni.

Kochani prymicyjni ludzie!

Oto dzień który dał nam Pan!
Cieszmy się nim, weselmy.

Amen.

KAPŁANI POCHODZĄCY Z PARAFII

Ks. Sebastian Szajda

Urodził się 25.05.1986 r. w Byczynie.

Święcenia kapłańskie przyjął 26.05.2012 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Andrzeja Czai.

Został mianowany wikariuszem Parafii św. Jacka w Opolu.

Ks. Wojciech Czekala

Urodził się 22.11.1979 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 29.05.2004 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. abpa Alfonsa Nossola.

Obecnie dyrektor Biura Pielgrzymkowego Diecezji Opolskiej.

Ks. Jarosław Ostrowski

Urodził się 17.01.1978 r. w Oleśnie.

Święcenia kapłańskie przyjął 29.05.2004 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. abpa Alfonsa Nossola.

Obecnie wikariusz Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Opolu.

Ks. Grzegorz Głogowski

Urodził się 19.04.1976 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 02.06.2001 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. abpa Alfonsa Nossola.

Obecnie pracuje w Szwajcarii.

Ks. Marcin Jakubczyk

Urodził się 29.08.1975 r. w Łodzi.

Święcenia kapłańskie przyjął 10.06.2000 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. abpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii Chrystusa Króla w Opolu (Metalchem).

Ks. Piotr Goliński

Urodził się 18.09.1972 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 30.05.1998 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie pracuje w Kanadzie.

Ks. Aleksander Janecki

Urodził się 26.07.1971 r. w Byczynie.

Święcenia kapłańskie przyjął 17.05.1997 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii Matki Bożej Królowej Świata i św. Marcina w Galęczycach.

Ks. Zenon Strykowski SCJ (sercanin)

Urodził się 02.09.1968 w Namysłowie.

Święcenia kapłańskie przyjął 14.06.1997 r. w Stadnikach k/Krakowa.

Obecnie pracuje w Finlandii.

Ks. Krzysztof Gbur

Urodził się 10.06.1970 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 25.05.1996 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii Św. Jana Nepomucena w Braciszowie.

Ks. Dariusz Hrynyszyn

Święcenia kapłańskie przyjął 12.06.1994 r. w Innsbrucku z rąk biskupa Stechera.

Obecnie pracuje w Austrii.

Ks. Jarosław Staniszewski

Urodził się 30.06.1967 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 21.05.1994 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie pełni funkcję Diecezjalnego Duszpasterza Młodzieży.

Ks. Mariusz Radaczyński

Urodził się 20.08.1968 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 08.06.1994 r. w Ołomuńcu z rąk Arcybiskupa Graubnera.

Wyswięcony został dla Diecezji Opolskiej.

Obecnie pracuje w Czechach.

Ks. Wiesław Błaś

Święcenia kapłańskie przyjął 08.06.1994 r. w Ołomuńcu z rąk Arcybiskupa Graubnera.

Wyswięcony został dla Diecezji Ołomunieckiej.

Obecnie pracuje w Austrii.

Ks. Leszek Rygucki

Urodził się 07.06.1967 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 19.06.1993 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii Św. Tomasza Apostoła w Kietrze.

Ks. Andrzej Czekański

Urodził się 11.01.1965 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 15.06.1991 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii Św. Jana Nepomucena w Kolnowicach.

Ks. Wiesław Siwik

Urodził się 19.09.1961 r. w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie przyjął 21.06.1986 r. w Katedrze Opolskiej z rąk ks. bpa Alfonsa Nossola.

Obecnie proboszcz Parafii św. Marii Magdaleny w Karlówicach Wielkich.

Ks. Jarosław Nowak

Święcenia kapłańskie przyjął w 1989 r. w Zgromadzeniu Misjonarzy Świętej Rodziny.

Obecnie pracuje w USA.

SIOSTRY ZAKONNE POCHODZĄCE Z PARAFII

1. s. **Kornelia** (Maria Lipska) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.
2. s. **Judyta** (Joanna Czyżewska) – Zgromadzenie Sióstr Imienia Jezus.
3. s. **Aurelia** (Anna Kumon) – Zgromadzenie Sióstr Szentszackich.
4. s. **Mateusza** (Joanna Masternak) – Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek od Pokuty i Miłości.
5. s. **Feliksa** (Anna Michalewicz) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.
6. s. **Izabela** (Dorota Łasica) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.
7. s. **Antonina** (Antonina Bocionek) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.
8. s. **Katarzyna** (zd. Bragulla) – Zgromadzenie Sióstr Salezjanek.
9. s. **Elżbieta** (Dorota Cyba) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.
10. s. **Sandra** (Aleksandra Gulewicz) – Zgromadzenie Sióstr św. Józefa.

To mówi nam Boski Mistrz pewnym, gwarantującym łonie.
Powstawały wspólnoty modlitewne.
Chóry starszych i dzieci, najczęściej przez Siostrę Jolantę prowadzone.
Ponieważ sam ks. Franciszek kochał śpiew - jak zaśpiewał z Siostrą Jolantą, to jak w operze rozbrzmiewały - piosenki kościelne, a głosy pięknie uniesione i Boga chwalone.

Przy kościele - Caritas - troska o drugiego człowieka:
O chorych, skrzywdzonych, starszych i biednych. Dobór służby kościelnej: ministrantów, rady parafii, szafarzy. W biurze parafialnym sekretarki - gdzie udzielały się siostry zakonne.
Wyróżniająca się s. Arhangela i inne dla Kościoła, oddając się w darze. Dobre gospoście; Pierwsza się poświęcająca: Pani Hania, siostra ks. Curzydło - tak dobrą kuchnię prowadząca. Mamy dbać o dom Boży, ja też. Módlmy się i uczynmy wszystko - Aby nasz rodzinny dom stał się Kościołem. Prowadźmy go, budujmy chociażby z trudem i mozołem. Trwała modlitwa niech w nim brzmi, a w sercach miłość niechaj tkwi. Rozum w pokorze uznaje Boga zawsze i wszędzie, nie tylko jak trwoga. Miejmy na nią czas, uciekając od hałasu, bo często zabiegamy o wszystko. A na modlitwę nie ma czasu:

A Jezus mówi do ewangelicznej Marty: Marto, Marto o barzdo wiele rzeczy troszczysz się i kłopotujesz, A przecież jednej tylko potrzeba: Maria ją obrała,
Kłęcząc u stóp Jezusa, Jego słuchała.
Ja też ważna i podkreślana jest miłość:
Bo to Ona kryje w sobie wszystkie skarby i cechy. Tylko z nią na ziemi możemy mieć szczęście i pociechę.

Ona łaskawa, ona się nie gniewa, potrafi czekać z cierpliwością, Ona przebacza, nie unosi, umie się ukorzyć i sama przeprosi. Kiedy się coś wybaczają, ona nie obłudna, ani fałszywa. Potrafi zniszczyć tego, co czyni źle, kto się pod nią podszywa. Miłości gorętszej, prawdziwej, Bożej życzymy:
Uczymy się takiej miłości, bo tylko z nią zwyciężymy. W Kościele nadal ciągle uzupełnienia:
W 1992 roku poświęcenie Drogi Krzyżowej i organów. W 1995 gości u nas Matka Boska Częstochowska, a w 1996 roku zawitała Matka Boska Fatimska. Pierwszy dzwon rozbrzmiewał w 1987 roku. A trzy kolejne w 1990, wszystko co potrzebne realizuje się w toku. A dziś zgromadziliśmy się, modlimy się przedewszystkim za wszystkich budowniczych naszego Kościoła:

księżom, wiernym żywym i umarłym - Bóg zapłać dzięki - dzięki, niech lud woła.
Niech Bóg Wszechmogący czuwa nad wszystkimi, nagradza ich trud i mokoły. Umacnia w nas wiarę, miłość, wlewa nadzieję, na lepsze jutro, na dobrą wieczność, bo wszyscy pracowali jak w ulu pszczoły.

A Bóg mieszkający w tym Kościele, który błogosławi nam w Jego budowaniu, niech nie będzie zawiedzony, nie będzie pozostawiony. A lud wierny zostanie wysłuchany i pocieszony. Niech nam Bóg w Trójcy Jedyny na wieki będzie wysławiony. Czasy mamy zmienne, prawdę mówiąc kościoły przepełnione w odróżnieniu do innych krajów. Młodzież szukająca prawdy i Boga - nieraz nad podziw. Ale coś się załamuje i szuka innych wskazań, a szatan nie śpi. I ma swoich komandosów - i to czyni na swój sposób. A my często jesteśmy tacy, że jak trwoga to do Boga, jak trwoga minie, Boga gubimy. Iluż to mówi: wierzę w Boga, ale nie w Kościół, nie w Księża.

A iluż to: w nic nie wierzę, nie ma Boga, nie ma nieba, ani piekła, żyją nawet nie wiedzą po co... Ile to niemoralności, łamane śluby. Ile to niezgody, gniewów, nienawiści, kłamstwa i obłudy. To czynią cywilizowane ludy. Wszyscy jesteśmy grzeszni, słabi i nieudolni. Ale skruszmy serca nasze, a Bóg nas z grzechu uwolni. Trzeba uwierzyć, ukochać Boga, mieć ufność nadzieję czerpiącą w Kościele.

Gdzie sam Bóg nam obiecuje: u Mego Ojca jest mieszkań wiele.
Bo wszyscy możemy być świętymi: ten duży i ten mały. Tylko trzeba chcieć! Trzeba uwierzyć i trzeba modlitwy trwałej.
A tym, którzy Krzyża nie chcą, Krzyża się wstydzą, Krzyż odrzucają, Krzyż depczą, o niego nie dbają powiedzieć też mamy:
Minał Neron jak wichra, burza
Jak zaraza i morowe powietrze
A Krzyż Chrystusa stoi i będzie błogosławił z Wyżyn Watykanu

Urbi et orbi miastu i światu.
Krzyż na Giewoncie, z którego płyną słowa: Sursum Korda! W górę serca!
Śpieszmy się, Bóg nas woła !!!
Serce Boże królujące w naszym Kościele, króluj w sercach, w rodzinach, w ojczyźnie naszej i w świecie całym.
Króluj nam Chryste!!!

Lata mijają - czasy się zmieniają.
Mamy obecnie innego czcigodnego, rozmodlonego proboszcza ks. Huberta Czernia, który jak widzimy obejmuje troską Kościół i swoich parafian.

Życzymy ks. Proboszczowi: wiele łask Bożych, w każdej dziedzinie życia. Dobrej współpracy, zrozumienia się i wspólnej troski o nasz dom Boży.
Księżom wikarym...
Dziękujemy za tak gorliwą służbę Bogu, Kościołowi i ludziom.
„Szczęść Boże”
A bóg we wszystkim dopomoże!!!

Parafianka

MSZA ŚWIĘTA

Dziękczynno - Błagalna, w 30 rocznicę budowy naszego Kościoła.
 I o to głośno woła: "Bogu niech będą dzięki - cześć i chwała, za dom Boży
 Kościół, Świątynię, która powstała.
 Trzydzieści lat minęło jak jeden dzień
 Minęły te lata jak mroczny cień
 Ale i cień stanie jak zatrzymamy się -
 myślami w przód, wstecz, przy budowaniu tym.
 Już tylko starsi pamiętają kto pomysłodawcą był:
 To ks. Zygmunt Curzydło - gorliwy,
 wierny Bogu i ludziom
 I Boża nad nim opieka:
 Który wołał stracić wszystko,
 nawet pieniądze
 niż człowieka.
 Umiał płakać z płaczącymi,
 umiał cierpieć z cierpiącymi:
 Wszystko jego wzruszało.
 Miał pomysły, szkicował plany,
 już wtedy wybrał nazwę:
 Kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa.
 Niestety nie było mu dane zrealizowanie
 tych zamiarów.
 Chociaż o tym marzył, przez dni, noce, aż do rana,
 Dnia 19 VII 1976 roku niespodziewanie
 odszedł do Pana,
 Taka była wola nieba, z góry nam dana.
 Budowa, ale gdzie - ziemię i miejsce
 znaleźć musimy.
 I oto tę ziemię ofiarowały dwie Siostry -
 p. Maria Dzierżon i p. Antonina
 Kuleska - teraz już wszystko zrobimy.
 Proboszczem zostaje ks. Jan Baginski -
 a czasy mieliśmy komunistyczne,
 Jakże było ciężko załatwić przepisy, nadania
 i trawo to 7 lat, jakoby wiecznie.
 Wreszcie rok 1981 - udało się -
 mamy plac pod budowę o oto czas nadziei -
 dzień fantastyczny.
 Dodać trzeba, że stało się to w okresie odnowy -
 Gdzie o zezwolenie wystąpili robotnicy
 Famaku i P.K.P w Kluczborku
 zrzeszeni w NSZZ Solidarność.
 Pomogli wiele, była ich zasługa i
 w tym czasie popularności;
 w następnym roku przychodzi do nas
 ks. Franciszek Drenda,
 z obowiązkiem budowy Kościoła
 - bierze na siebie ciężar bardzo poważny. . .

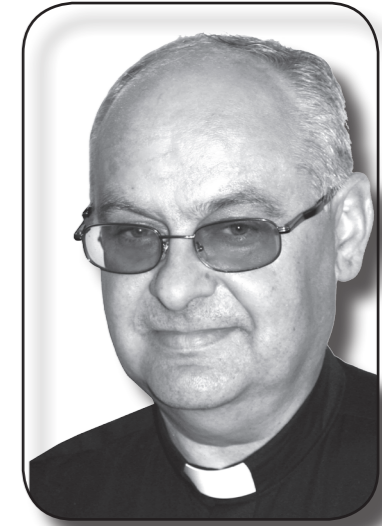
Ale zaznaczyć trzeba, że jest to Kapłan
 pełen zapału i odważny,
 okazał się bardzo dobrym Budowniczym -
 zauważony dookoła,
 sprawiedliwym Gospodarzem,
 gorliwym Pasterzem -
 który prosi, daje przykład i woła:
 Jesienią tego roku odbyła się uroczystość "
 Msza Święta"
 I kamienia węgielnego wmurowanie.
 Dokonał ks. bp. Jan Wiczorek.
 "I Boże coś Polskę" odśpiewane.
 Zbliżyły się Święta Bożego Narodzenia,
 gdzie oczekiwaliśmy tej gwiazdy,
 która nam wskazać miała Betlejem
 na polach Kluczborka.
 W którym narodzi się
 "Dziecię Boże - Jezus Chrystus" !
 I oto rok 1984 na terenie budowy odprawiono
 Mszę Świętą, zwaną Pasterką.
 Prowizoryczne oświetlenie,
 przygotowane wewnątrz - ołtarz -
 piękny, a w skromności.
 Było jednak wszystko naturalne -
 nie było stajenki, ani żłobeczka.
 Niebo nad ludem gwieździste - ziemia Święta
 poświęcona, zroszona często łzami radości...
 Oczy wzniesione ku temu niebu, ku Jezusowi
 wzniesionemu przez ręce Kapłana -
 "To jest Ciało moje", "To jest krew moja" -
 słowa tak wypowiedziane
 Dla ponad 4 tysiące ludu -
 tak wielka łaska nam dana...
 Jezus narodził się w żłobku naszych serc:
 A my błagaliśmy głośno wołając:
 Podnieś rękę Boże Dziecię, błogosław Ojczyznę,
 rodziny nasze, zamiary w budowie tak śpiewając...
 Budowa teraz z wielkim zapałem,
 w wielkim trudzie...
 I oto w roku 1987 proboszczem zostaje
 ks. Franciszek Drenda.
 I w tym roku odbyła się konsekracja kościoła NSP J
 Zbudowaliśmy kościół - kościół to nasz dom
 To mieszkanie naszego Boga Jezusa Chrystusa.
 Miejmy obowiązek dobać o Niego,
 uczęszczać do Niego
 I Bogu dziękować, że nam błogosławił
 w budowie Jego,
 Tak to też angażował się ks. Franciszek
 z oddaniem, zgodnie z jego powołaniem.
 Często zachęcał, dziękował i wołał:
 jak wielu innych to czyniło -
 Zjednoczyć siły i trzymać mocno ster,
 mieć świadomość, że łódź kościoła
 nigdy nie zatonię:

Przez 25 lat tworzymy lokalny Kościół -
 Parafię pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa
 w Kluczborku. Razem przeżywamy chwile ra-
 dosne i smutne, oby tych pierwszych było jak
 najwięcej. Pozwólcie, że podzielę się myślami,
 które kryją się w moim sercu, a dotyczą Ko-
 ścioła, który powinien być naszym DOMEM,
 w którym powinniśmy się czuć domownikami.

Może na początek wymowny obraz. Wokół ko-
 ścioła cmentarz parafialny, w bliskości plebanii
 dom, w którym jeszcze do niedawna mieszka-
 ło kilka sióstr zakonnych. Jeszcze do niedawna
 wszystko stanowiło całość: Kapłan, siostry i wier-
 ni tej parafii - wszyscy ze sobą zżyci, wszyscy
 sobie potrzebni, jak jedna rodzina. To, co zwykle
 uznajemy, jako ludzkie, mocno było splecione z
 tym, co Boże; siostry, choć zakonne, były częścią
 rodziny parafialnej. Wierni parafii troszczyli się
 o siostrzyczki, jak gdyby były własne, rodzone.
 Dzisiaj na płocie okalającym dom zakonne wid-
 nieje wielki afisz, a na nim słowa: „Na sprzedaż”.
 Dom jest już pusty, sióstr nie ma. Pozbywają
 się domów z powodu braku powołań. Aż ciarki
 przemykają po ciele na ten widok. Bo słyszymy,
 że w Europie zachodniej sprzedaje się masowo
 kościoły, bo już nikt do nich nie chodzi. Czyżby
 to upiorne zjawisko zbliżało się również do nas?
 Kto to wie? Ale kto z nas by pomyślał jeszcze
 kilkanaście lat temu, że będą sprzedawane domy
 zakonne? A jednak, to już się dzieje. A trzeba
 tak niewiele. Jan Paweł II niestrudzenie wołał:
 Otwórzcie drzwi Chrystusowi! Tylko to może
 nas uratować przed zamykaniem kościołów. Pan
 Jezus prowadzi nas do Kościoła, w którym jest
 obecny po wszystkie wieki. Do naszego Kościoła!

Pan Jezus powiedział, że na skale, któ-
 rą jest osoba Piotra Apostoła, zbuduje swój
 Kościół. Warto to podkreślić, że nie będzie to
 Kościół Piotra, Jana XXIII, Jana Pawła II, czy
 Benedykta XVI, ale będzie to Kościół Jego, tj.
 Chrystusa. W historii naliczono już przeszło 260
 papieży, co wcale nie znaczy, że było tyle samo
 Kościołów, co papieży ich reprezentujących.
 Każdy z nich reprezentował ten sam Kościół -
 Kościół Chrystusowy. Poprzez każdego z nich,
 w każdym momencie historii Pan Jezus budował
 ten swój Kościół. Dzisiaj, po tak wielu wiekach
 istnienia Kościoła wiemy, że choć papieże re-
 prezentowali różny poziom religijny i moralny,
 to Kościół nie zatracił swej istotnej tożsamości.
 Po prostu dlatego, bo zawsze był Kościołem
 Chrystusowym, nie Kościołem poszczególnych
 papieży. To na sile, ale i na słabości swoich na-
 miestników Pan Jezus nieustannie buduje swój
 Kościół. Tak jak wtedy, gdy zdecydował go bu-
 dować na słabości Piotra. Ale tu nie chodzi tylko
 o kolejnych papieży, tu także idzie o każdego z
 nas. My też chcielibyśmy budować często swój
 Kościół, na swoją modłę, nie na modłę Pana Je-
 zusa. Chrystus bardzo pragnie budować swój
 Kościół na nas, na naszej słabości i sile. Zwłasz-
 cza na sile naszej żywej wiary i miłości do Boga

Całe nasze życie związane jest z Kościołem.
 To w Kościele narodziliśmy się dla Boga i to
 w Kościele nieustannie w Bogu odradzamy się
 do nowe życia. Nasze myśli i nasze decyzje ży-
 ciowe najczęściej zapadają w Ko-
 ściele. Kościołowi zawdzięczamy
 wszystko co naj-
 ważniejsze w życiu: łaskę wiary, doświadczenie
 Boga, mądrość Słowa Bożego. Kościół uczy nas
 jak żyć. Kościół pokazuje nam drogę do nie-
 ba. Kościół święty otwiera przed nami dostęp
 do Boga, w Nim doświadczamy obcowania ze
 świętymi. Kościół jest kościołem grzeszników.
 To jest racja jego istnienia. W Kościele świętym
 wszyscy mamy jednakowy dostęp do Boga i Jego
 obfitych darów. Kościół jest powodem naszej
 dumy i naszego szczęścia. Mówimy: moja żona,
 moje dziecko, mój mąż, mój dom. Mówimy też:
 mój dług, mój zysk, mój honor, moja strata, mój
 wstyd, moja nadzieja. Czy w podobnym, bardzo
 osobistym znaczeniu mówimy: Mój Kościół, jako
 wielka wspólnota wierzących, na całym świecie,
 ale i jako ta mała cząstka Kościoła powszech-
 nego, którym jest nasza wspólnota parafialna,
 gromadząca się tu, w kościele Najświętszego
 Serca Pana Jezusa w Kluczborku? Czy myśląc o
 tym kościele, kojarzę go z moim domem, moją
 nadzieją? Jednym słowem, czy myślę o moim
 kościele, jako o kimś najbliższym, najważniej-
 szym? Nie mówmy „o czymś”, ale o „kimś”, bo
 przecież Kościół nie jest bezduszną instytucją,
 ale Osobą. Chrystus Pan jest Głową Kościoła
 świętego, a my jesteśmy Jego członkami. Kim
 albo, czym jest dla Ciebie Kościół? Czy potra-
 fisz o nim powiedzieć: Mój Kościół? - tak jak
 mówisz: mój dom, moja nadzieja, moja matka,
 moje dziecko. Kościół jest naszą Matką, od któ-
 rej otrzymujemy to, co najlepsze: Słowo Dobrej
 Nowiny o miłości Boga względem nas, a także
 pożywny pokarm Ciała i Krwi Pańskiej.
 Dzisiaj wielu ludzi, może jeszcze cią-
 gle „większość”, deklaruje się, jako „wierzą-
 cy”. Jak „bycie wierzącym” ma się do „trwa-
 nia w Chrystusie i Kościele”? Znakiem tego
 trwania w Chrystusie jest przynoszenie owo-
 cu. Jesteśmy bardzo zabiegani, zatroskani o
 wszystko, przeświadczeni, że czego my nie
 zrobimy, tego nikt za nas nie wykona. A Pan Je-
 zus mówi: Beze Mnie nic nie możecie uczynić.
 Marne te owoce naszego życia, jeśli usiłowaliśmy
 je osiągać bez Niego. Wielu już wylało wszystkie
 swoje łzy nad tymi osiągnięciami własnego życia,
 gdy wszystko poszło „na marne” w jednej chwili.

Pan Jezus bardzo się cieszy z naszej wiary, ale jeszcze bardziej pragnie, abyśmy w Nim trwali, codziennie, w każdej sytuacji, świadomi, że bez Niego nic nie możemy uczynić sensownego, wartościowego.

Dzisiaj każdy coś mówi o Jezusie. Jeden, że nie, inny że tak. Jeszcze inny, że tak, ale nie. Albo, że w sumie nie, ale tak, bo matka, ojciec, też wierzyli. Wielu mówi „tak” dla Jezusa, ale „nie” dla Kościoła. I bądź tu mądry. O co im chodzi? Pan Jezus to przecież nie Doda! Jednemu się podoba, innemu nie. Paplanina o Jezusie trwa na dobre, ale tylko niektórzy w tym wszystkim mówią: Panem jest Jezus. A są to na pewno ci, których uzdolnił do tego Duch Święty. Bo nikt bez pomocy Ducha Świętego nie może powiedzieć: Panem jest Jezus. Oczywiście, możesz sobie mówić, co chcesz o Jezusie, ale aby wyznać Jego bóstwo i wierzyć w nie, trzeba światła i mądrości Ducha Świętego. To znaczy trzeba być w Kościele, trzeba słuchać Słowa Bożego, być otwartym na moc sakramentów świętych. Z brukowców o Jezusie, o Jego Kościele dowiesz się najmniej. Dowiesz się raczej, kim nie jest, niż kim jest. Chrześcijanin to człowiek, który umie odróżnić Boga od bożka. Duchowość chrześcijańska to zdolność odróżnienia Ducha Świętego, Ducha Boga prawdziwego, od innych duchów. Żyjesz w Kościele i kochasz Kościół Chrystusowy, to wiesz, o co tu chodzi.

Mamy swoje ludzkie słabości – i jest ich wiele. Dla kogoś słabością jest palenie, picie, oglądanie telewizora. Na pewno takimi trudnymi do pokonania słabościami są nałogi. Żal nam ludzi, którzy mimo różnych usiłowań nie potrafią się od nich uwolnić. Z tego powodu niweczą własną godność, trwonią nawet wielkie zdolności i talenty, wyniszczają własną rodzinę – postępują proces wyobcowania od środowiska. Ale jest jeszcze inne oblicze ludzkiej słabości. Słabości, w których objawiła się niezwykła ludzka siła, moc, wola przetrwania. Znane nam są różne historie o sile ludzkiego przetrwania w słabościach. Historie przetrwania wojny, gehenny obozowej, gdy ludzie codziennie ocierali się o śmierć, zmagali się z głodem i różnego typu upokorzeniem własnej godności. Tak trudno to zrozumieć. Bo oto teraz, w czasach wolności, względnego dobrobytu ktoś się upija, zmienia życie w piekło, i oto tam, wtedy, ktoś w piekle obozu koncentracyjnego potrafił ocalić własną godność, nie poddał się, przetrwał, wrócił do domu, do swoich, często ostatek sił. Sw. Paweł mówi, że moc człowieka w słabości się doskonali. Słabość jest przestrzenią zniszczenia, ale jest również przestrzenią potęgi ludzkiego ducha. Zwłaszcza tego ducha, który potrafi otworzyć się na moc łaski Bożej i z nią współpracować.

Wystarczy ci mojej łaski mówi Pan. Miej odwagę. A odwaga niejedno ma oblicze. Bo odwagi potrzebuje bandzior napadający na bank, kasjerka, która oszukuje staruszkę przy kasie,

nawet istnieje swoista odwaga samobójcy, który targa się na swoje własne życie. Odważny jest człowiek, który podrzuca śmieci sąsiadowi, dumny, że mu się udało, bo nikt go przy tej czynności nie zauważył. Można by tu wymienić jeszcze wiele innych podobnych przykładów. I choć w każdym z tych przypadków używamy słowa „odwaga”, to jednak czujemy, że to słowo jest tutaj pozbawione moralnej wartości. Bo cóż to za odwaga oszukać niedowidzącą starszą osobę. Każde męstwo wymaga od człowieka odwagi, ale nie każda odwaga może poszczycić się cechami męstwa. Trudno się doszukiwać męstwa u bandyty napadającego na bank, zabijającego niewinnych ludzi. Może i był odważny, ale cóż to za odwaga? Kiedy Pan Jezus mówi do nas: Odwagi! Nie bójcie się! – to oczekuje od nas odwagi spełnionej męstwem. A dotyczy to zarówno odwagi w wyznawaniu wiary, ale i mężnej odwagi podejmowania wciąż na nowo trudów codziennego życia. Jak wiele mężnej odwagi wymaga urodzenie dziecka, troska o jego dobre wychowanie, ale i cierpienie z powodu napotykanego przeciwności życiowych. Kroczenie „na skróty” też wymaga odwagi, ale nie męstwa.

Po 25 latach istnienia naszej Parafii dajmy odpowiedź na pytanie Jezusa „A Ty za kogo mnie uważasz?”.

Pytanie wciąż aktualne. To On sam chce wiedzieć, za kogo Go uważam. Kim On jest dla mnie? Wydaje się, że dzisiaj to pytanie funkcjonuje nieco inaczej. Stawia się je w różnych ankietach poświęconych religijności społecznej, dochodzi ono do głosu w różnych dyskusjach gazetowych, telewizyjnych. Tam jednak rzadko usłyszymy odpowiedź osobistą, jako świadectwo wiary konkretnych osób. Raczej usłyszymy różne opinie na temat tego pytania, poglądy, punkty widzenia. I tak pozostaje ono bez odpowiedzi. Bez osobistej odpowiedzi. Tymczasem waga tego pytania wyraża się w tym, że stawia je nie ktoś prowadzący audycję, czy dyskusję, ale sam Pan Jezus. Dlatego nie mogę wyrażać tylko swojej opinii na ten temat albo punktu widzenia, ale muszę na nie odpowiedzieć osobiście. Kim właściwie jest dla mnie Jezus Chrystus? Wiem i nie wiem. Wiem, że jest mi kimś bardzo bliskim, a jednocześnie zdaję sobie sprawę, jak jeszcze jest mi do Niego daleko. Chrystus bliski i odległy. Bliski w swojej miłości, w swoim miłosierdziu i odległy, z powodu trosk, które zagłuszają naszą wiarę w Niego.

Jedno wiem na pewno, że Mu wierzę i bardzo Go kocham!

Tego życzę Wam kochana Rodzino parafialna na dalsze lata tworzenia i bycia Kościołem!!!

ks. Hubert Czernia

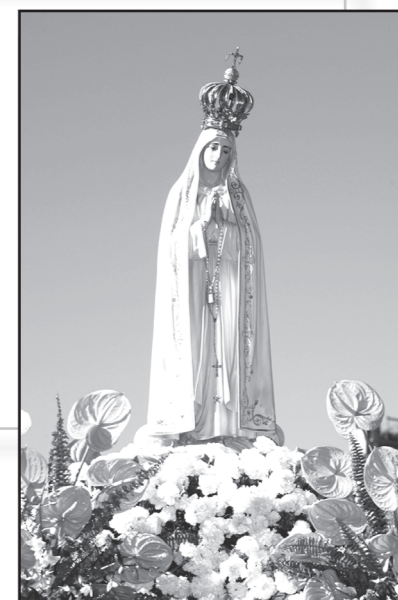
Demony miały straszne i obrzydliwe kształty wstrętnych, nieznanych zwierząt. Lecz i one były przejrzyste i czarne”. Ponadto Matka Boża zapowiedziała wybuch II wojny światowej, głód i śmierć tysięcy niewinnych ludzi, prześladowania Kościoła i znieważanie papieża. Wtedy też poprosiła o poświęcenie Rosji swemu Niepokalanemu Sercu i przyjmowanie Komunii Świętej w pierwsze soboty każdego miesiąca. Obiecała, że jeśli Rosja się nawróci, świat długo będzie cieszył się pokojem. Druga, przekazana dzieciom 13 czerwca 1917 r., mówiła o ustanowieniu nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi. Miało ono być formą zadośćuczynienia za wszelkie zniewagi, grzechy i niegodziwości ludzkie. Matka Boża powiedziała wtedy Łucji: Nie trać odwagi, nigdy cię nie opuszczę. Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga. Wielką wagę miała trzecia tajemnica, która przez lata znana była tylko papieżom. Na dzieciach zrobiła ona ogromne wrażenie. Siostra Łucja spisała słowa Matki Bożej na przełomie 1943 i 1944 r., w czasie poważnej choroby. Po latach ten wielkiej wagi dokument został doręczony papieżowi Janowi XXIII, który odczytał go dopiero prawdopodobnie między październikiem 1958 r. a lutym 1959 r. Następnie został złożony w tajnych archiwach watykańskich. Treść trzeciej tajemnicy znali też następcy Jana XXIII – Paweł VI i Jan Paweł I, ale dopiero Jan Paweł II zdecydował się ujawnić to niezwykle przesłanie.

SPORY O ZNACZENIE

Oto, co spisała siostra Łucja: [...] Ujrzelśmy po lewej stronie Naszej Pani nieco wyżej Anioła dzierżącego w lewej dłoni ognisty miecz; skrząc się wyrzucał języki ognia, które wydawało się, że podpala świat; ale nikły one w zetknięciu z blaskiem, jaki promieniował z prawej ręki Naszej Pani w jego kierunku; Anioł, wskazując prawą ręką ziemię, rzekł silnym głosem: Pokuta, Pokuta, Pokuta! I zobaczyliśmy w nieopisanym świetle, którym jest Bóg, coś podobnego do tego, jak widzi się osoby w lustrze, kiedy przechodzą przed nim, Biskupa w bieli, mieliśmy przeczucie, że to sam Ojciec Święty. Potem wielu innych biskupów, kapłanów, zakonników i zakonnic wchodzących na wysoką górę, na której szczycie znajdował się wielki Krzyż zбитy z nieociosanych belek, jak gdyby z drzewa korkowego pokrytego korą; Ojciec Święty, zanim tam dotarł, podążał przez wielkie zniszczone miasto i drżący chwiejnym krokiem, udręczony bólem i cierpieniem szedł, modląc się za dusze umarłych, których ciała napotykał na swojej drodze; doszedłszy do szczytu góry, klęcząc pod wielkim Krzyżem, został zabity przez żołnierzy, którzy strzelali do Niego z broni palnej i z łuku; i w ten sam sposób zginęli jeden po drugim inni biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice oraz rzesze ludzi świeckich, mężczyzn i kobiet różnych klas i pozycji. Pod dwoma ramionami Krzyża stały dwa Anioły, każdy trzymający w ręce naczynie z kryształu, do których zbierali krew Męczenników i skrapiali nią dusze idące do Boga. Watykańska Kon-

gregacja Doktryny Wiary ujawniła treść trzeciej tajemnicy fatimskiej w 2000 r. Jednak nie zakończyło to spekulacji i domysłów na temat tego, co widziały portugalskie dzieci w 1917 r. Nawet dziś wielu nie wierzy, że Kościół odtajnił całość niezwykłego orędzia. Wielu badaczy twierdzi, że centralny moment wizji odnosi się do zamachu na Jana Pawła II w 1981 r. Tamtego dnia bowiem Jan Paweł II znalazł się bardzo blisko granicy śmierci i sam tak wyjaśniał potem swoje ocalenie: Macierzyńska dłoń kierowała biegiem tej kuli. Siostra Łucja rok po zamachu pisała do Jana Pawła II: Jeśli nie widzieliśmy całkowitego wypełnienia ostatniej części tego proroctwa, to widzimy, że wielkimi krokami powoli zbliżamy się do niego.

KRÓLOWA ŚWIATA

Pół wieku temu w pobliżu portugalskiej miejscowości Fatima wyrzeźbiono figurę Matki Bożej. Tysiące wiernych wierzą, że odnoszone do niej określenie „cudowna” nie dotyczy wyłącznie zewnętrznego piękna tej rzeźby. Zgodnie z licznymi relacjami, mistycznym spotkaniem z Panią Fatimską towarzyszą zjawiska, których nie potrafi wyjaśnić „mędrca szkiełko i oko”. Matka Boża przedstawiona jest w białym płaszczu i w białej sukni. Figura została wykonana z drewna cedrowego. W koronie znajduje się dar od Ojca Świętego Jana Pawła II – kula, którą po zamachu na placu św. Piotra, 13 maja 1981 r., wydobyto z jego ciała. Głowę Matki Fatimskiej zdobi złota, mieniąca się drogocennymi kamieniami korona ofiarowana w 1946 r. przez portugalskie kobiety w podziękowaniu za wyzwolenie ich ojczyzny. Koronacji dokonał legat papieski, kardynał Masella, który z polecenia papieża Piusa XII nazwał Maryję Królową Świata. W 1982 r. Jan Paweł II podczas pobytu w Fatimie zawiesił złoty różaniec na rękach Pani Fatimskiej.

Piotr Grzesiak
Źródło: Sanktuarium Maryjne

CUD W FATIMIE

Mała wioska w Portugalii stała się areną wydarzeń należących do najbardziej niezwykłych w historii świata. W 1917 r. trójce biednych wiejskich dzieci ukazała się Matka Boża. Przekazała im trzy wiadomości, znane później jako tajemnice fatimskie, które miały bezpośredni związek z przyszłymi tak doniosłymi wydarzeniami, jak wybuch II wojny światowej, zamach na papieża bł. Jana Pawła II czy upadek komunizmu.

MALI WYBRAŃCY MARYI

W 1917 r. Łucja miała 10 lat, Hiacynta – 7, a Franciszek – 9. Ich życie 13 maja całkowicie się odmieniło. Na pastwisku niedaleko portugalskiego miasteczka Fatima dzieci zobaczyły świetlistą, unoszącą się w powietrzu kobiecą postać w białej sukni. Piękna Pani łagodnym głosem powiedziała, że przybywa z nieba. Poprosiła dzieci, by przychodzili w to samo miejsce przez pięć kolejnych miesięcy, 13 dnia każdego miesiąca, o tej samej godzinie. Zapewniała przestraszonych pastuszków, że wszyscy pójdą do nieba, choć w różnym czasie, ale najpierw tu, na ziemi, będą musieli wiele wycierpieć na chwałę Bożą. Poleciła też dzieciom codzienne odmawianie Różańca. Podczas następnego spotkania Matka Boża powiedziała, że już niedługo Hiacynta i Franciszek opuszczą padół ziemski, a Łucja będzie wypełniała wyznaczone jej przez Jezusa zadanie – wzbudzanie w ludziach miłości do Matki Bożej. Ponownie nakazała dzieciom

odmawianie Różańca, wyraziła pragnienie ustanowienia nabożeństwa do swego Niepokalanego Serca i pokazała pastuszkom Niepokalane Serce przebite cierniami, znieważone przez złe uczynki ludzkości. Niezwykłymi wydarzeniami zainteresował się Kościół i okoliczni mieszkańcy. W lipcu na pastwisko przybyło już około 4 tys. ludzi. Wszyscy chcieli zobaczyć Piękną Panią. Matka Boża, na prośbę dzieci, obiecała im cud, który udowodni niedowiarkom, że naprawdę jest Królową Nieba. Najpierw jednak po raz kolejny poprosiła dzieci o odmawianie Różańca, modlitwy „Jezu, to z miłości do ciebie” oraz ponoszenie ofiar w intencji nawrócenia grzeszników, przez których świat pogrąża się chaosie. Kolejne objawienie miało miejsce w sierpniu. Matka Boża nakazała wiernym wybudowanie kapliczki w miejscu objawień oraz zapowiedziała, że dokona wielu cudów uzdrowienia. Przypomniała też o odmawianiu Różańca. Ostatni raz Piękna Pani pojawiła się na polach zwanych Cova da Iria 13 października 1917 r.

TRZY TAJEMNICE

Pierwsza przedstawiała obraz piekła. Pani Fatimskpokazała dzieciom morze ognia, które wydawało się znajdować w głębi ziemi. Wspominały potem: "widzieliśmy w tym morzu demony i dusze, jakby były przezroczytymi czartami lub brunatnymi, żarzącymi się węgielkami w ludzkiej postaci. Unosiły się w pożarze, unoszone przez płomień, które wydobywały się z nich wraz z kłębami dymu. Padały na wszystkie strony, jak iskry w czasie wielkich pożarów, bez wagi, w stanie nieważkości, wśród boleśnego wycia i rozpaczliwego krzyku. Na ich widok można zwiariować i umrzeć ze strachu.

Od konsekracji naszego Kościoła minęło już ćwierćwiecze. Sięgam pamięcią do tego wydarzenia z wielką nostalgą, dumą i miłością. Pamiętam ludzi, wydarzenia, troski i radości towarzyszące budowie i później konsekracji tej Świątyni. Z tej okazji chciałbym chociaż w krótkich słowach przywołać w pamięci parafian, samą uroczystość poświęcenia kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku z przed 25 lat.

W roku 1987, począwszy od Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego do końca maja, Msze św. sprawowane były w nowopowstałym kościele dwukrotnie, we wszystkie niedziele, a w czerwcu trzykrotnie. Dnia 21 czerwca w obu świątyniach, na wszystkich Mszach św. odczytany został dekret ks. Biskupa opolskiego o utworzeniu nowej parafii w Kluczborku o treści:

Na większą cześć i chwałę Bożą i dla dobra dusz nieśmiertelnych w oparciu o Kan. 515 KPK oraz Motu Proprio Ecclesiae Stanctae Pawła VI z 1966r. nr 21, po wysłuchaniu zainteresowanych stron:

1. Eryguję niniejszym parafię Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku, ul. XXX-lecia PRL nr 7.
2. Nowoutworzona parafia będzie obejmowała ulice (.....) oraz Gotartów (wioska).
3. Obowiązek utrzymania kościoła, plebanii, domu katechetycznego oraz służby kościelnej będzie spoczywał na parafii.
4. Biskup Opolski mianuje każdorazowo proboszcza. Jego uposażenie stanowić będą ofiary składane przez wiernych, z okazji posług duszpasterskich, z zachowaniem w tym względzie obowiązujących przepisów kościelnego prawa powszechnego i diecezjalnego.
5. Parafia będzie używała pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa z napisem: Parafia Rzymskokatolicka Najświętszego Serca Pana Jezusa, lub po łacinie: Paraecia Romano – catolica SSmi Cordis Jesu in Kluczbork.
6. Parafia będzie należała do dekanatu Kluczbork.
7. Dekret wchodzi w życie z dniem poświęcenia kościoła parafialnego tj. 28 czerwca 1987r. Powinien być ogłoszony w obu kościołach Kluczborka na tydzień przed tym, w niedzielę 21 czerwca 1987r.

Opole, dn. 30 maja 1987r.
ks. Andrzej Hanich
w/z Kanclerza Kurii

+ Alfons Nossol
biskup opolski

Od 21 do 27 czerwca prowadzone były w kościele Rekolekcje Przedkonsekracyjne. Nauki rekolekcyjne głosił ks. Marcin Ogiolda diecezjalny duszpasterz akademicki z Gliwic. W czasie trwania rekolekcji ks. Biskup Ordynariusz mianował księdza Marcina proboszczem nowopowstałej parafii p.w. Ducha Św. w Winowie. Obecnie jest proboszczem w Szczedrzyku.

Nauki głoszone były w sposób dla każdego zrozumiały i interesujący, a uczestnictwo dzieci, młodzieży i dorosłych w słuchaniu nauk i u spowiedzi głównej w nowoerygowanej parafii było niespodziewanie liczne. Należy też podkreślić gremialne i systematyczne przystępowanie wiernych do Stołu Eucharystycznego.

Warto podkreślić, że w niedzielę rozpoczynającą rekolekcje, nauki przygotowujące do konsekracji Kościoła głoszone były na wszystkich mszach świętych w obydwu kluczborskich świątyniach.

Uroczystości konsekracji kościoła i kanoniczne wprowadzenie proboszcza odbyło się w niedzielę 28 czerwca o godz. 16.00. Przewodniczył jej Ks. Biskup Jan Bagiński. Program uroczystości został skonsultowany z ceremoniarzem biskupim ks. Andrzejem Hanichem, który przedstawiał się następująco:

- uroczysta procesja do kościoła,
- powitanie ks. Biskupa i wręczenie Mu kluczy kościoła,
- poświęcenie wody i pokropienie wiernych ołtarza i ścian kościoła,
- śpiew „Chwała na wysokości Bogu”,
- homilia ks. Biskupa,
- śpiew Litanii do Wszystkich Świętych,
- umieszczenie w ołtarzu relikwii śś. Tymoteusza i Aurelii, męczenników rzymskich,
- modlitwa konsekracyjna,
- namaszczenie ołtarza i ścian kościoła,
- okadzenie ołtarza i kościoła,
- oświetlenie ołtarza i kościoła,
- wprowadzenie proboszcza:

- Odczytanie Dekretu Nominacyjnego;
- Wyznanie wiary ks. Proboszcza przed Biskupem;
- Kanoniczne przekazanie parafii przez ks. Biskupa ks. Proboszczowi Franciszkowi Drendzie,

- procesja z darami ofiarnymi,
- komunie święta,
- Te Deum,
- modlitwa do komunii św.,
- podziękowanie ks. Biskupowi.,
- błogosławieństwo końcowe,
- śpiew: My chcemy Boga.

W kronice parafialnej zanotowano:

„I nadszedł oczekiwany Wielki Dzień – Niedziela 28 czerwca 1987r. Dzień konsekracji nowo wybudowanego kościoła ku czci Najświętszego Serca Jezusowego. Dzień, na który wspólnota parafialna oczekiwała prawie 5 lat, a dla którego ogromne zasługi oddał śp. ks. Dziekan Zygmunt Curzydło, z kolei Jego następca – były proboszcz Parafii Matki Bożej Wspomożenia Wiernych – ks. Prałat, a obecnie ks. Bp Jan Bagiński i nieoceniony Budowniczy tego kościoła – obecnie proboszcz tej parafii, ks. Franciszek Drenda oraz wielu wiernych, którzy na budowie pracowali ofiarnie i systematycznie, bez względu na różnego rodzaju występujące warunki atmosferyczne i kaprysy pogody.”

Jak sięgam myślą, uczestniczyło w tej uroczystości ponad czterdziestu kapłanów, na pierwszym planie JE ks. bp Jan Bagiński – konsekrator kościoła. Byli również: senior-emeryt ks. dziekan Eugeniusz Butra, rektor Seminarium Duchownego w Nysie ks. doc. dr hab. Kazimierz Doła, były rektor WSD w Nysie ks. prałat Kazimierz Gaworski, ks. Profesorowie i Moderatorzy WSD w Nysie, ks. Józef Krzemiński – jezuita, ks. dr Krzysztof Wollek z RFN, ceremoniarz biskupi, ks. Andrzej Hanich i inni księża w różny sposób związani z Kluczborkiem. Obecny był także pastor Henryk Szchröder – ówczesny proboszcz parafii Ewangelicko – Augsburgskiej w Kluczborku i jego gość, pastor z RFN.

Uczestniczyły również w tej uroczystości siostry Józefitki z naszego klasztoru, były delegacje Stronnictwa Demokratycznego i Cechu Rzemiosła wraz ze sztandarami. Uroczystość oprawą muzyczną uświetniał chór męski pod kierownictwem s. Zuzanny z kościoła Matki Bożej Wspomożenia Wiernych i organistki s. Jolanty, schola siostr Józefitek i orkiestra dęta pod kierownictwem p. Antoniego Pianki. Kościół wypełniony był niezliczoną rzeszą wiernych, setki ludzi stały na placu przed kościołem i na dwóch drogach dojazdowych do świątyni od ulicy XXX-lecia PRL (obecnie Jana Pawła II). Dzisiaj, tak jak przed 25 – laty, widzę tę procesję z ks. Biskupem i wiernymi kroczącymi z plebanii do kościoła. Ks. Biskup zatrzymuje się przy zamkniętych drzwiach u głównego wejścia, zostają Mu wręczone klucze, drzwi są otwierane i procesja uroczyście wkracza do kościoła. W prezbiterium następuje powitanie ks. Biskupa przez jedną z dziewczynek, przedstawicielkę dzieci, a następnie przez przedstawiciela wiernych w imieniu społeczności parafialnej Kluczborka. Rozpoczyna się sprawowanie Mszy św., którą celebryje ks. Biskup w asyście ks. Jerzego Witeczka i ks. Zygryda Pluty. W czasie Mszy św. ks. dziekan Edmund Podzielny, proboszcz Parafii Matki Bożej Wspomożenia Wiernych odczytuje Dekret Nominacyjny na proboszcza Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Nr: 940/87/P

10 czerwca 1987r.

Ksiądz Franciszek Drenda
w Kluczborku

W związku z utworzeniem Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku mianuję Księdza z dniem 28 czerwca 1987r. kanonicznym proboszczem tej parafii ze wszystkimi uprawnieniami i obowiązkami, przewidzianymi w Kan. 528- 37 KPK. Tym samym odwołuję Księdza z dotychczasowych obowiązków wikarego parafii Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Kluczborku. Równocześnie proszę ks. bpa. Jana Bagińskiego o wprowadzenie Księdza na urząd proboszcza, zgodnie z wymogami prawa kanonicznego, w dniu konsekracji kościoła tj. 28 czerwca 1987r. Korzystając z okazji, pragnę wyrazić szczerą podziw i głęboką radość całego Kościoła Opolskiego, z tego gigantycznego dzieła, jakim jest nowo konsekrowany kościół parafialny z okalającym go kompleksem parafialno – katechetycznym. Choć jest to owoc trudu wszystkich parafian kluczborskich, to jednak w szczególnej mierze pozostaje faktem Twojego umiejętnego przewodnictwa w tym dziele, Drogi Księżo Franciszku.

Bóg Ci zapłać za to minione pracowite pięciolecie. Budowniczemu kościoła życzę równie skutecznego dalszego budowania Kościoła duchownego, jakim jest – powierzona Twojej kapłańskiej pieczy – wspólnota parafialna. A wszystkim Twoim parafianom – aby ta nowa świątynia była zawsze ich umiłowanym Domem Bożym.

Szczęść Boże
+ Alfons Nossol bp

Na zakończenie uroczystości konsekracyjnej wystąpiła przedstawicielka młodzieży nowo erygowanej parafii, z przyrzeczeniem i zapewnieniem, że młodzież parafii będzie wierna Chrystusowi i Jego przykazaniom, i że będzie stale dbać o porządek, czystość i wystrój kościoła i otoczenia. Na koniec ks. Biskup udzielił wiernym pasterskiego błogosławieństwa i odśpiewano pieśń „My chcemy Boga”. Procesja wyruszyła z kościoła i odprowadziła ks. Biskupa na plebanie. Uroczystość konsekracyjna trwała od godz. 15 do 17.

W godzinach późniejszych przyjechał z Kurii Opolskiej ks. bp Jan Wieczorek, ażeby nowo ustanowionemu proboszczowi, czyli mnie złożyć gratulacje i udzielić pasterskiego błogosławieństwa.

Następnego dnia, w poniedziałek 29 czerwca 1987r., Uroczystość św. apostołów Piotra i Pawła. W tym dniu zostały odprawione dwie Msze św. Wieczorną Mszę św. celebrowałem ja wraz z ks. dr Krzysztofem Wollkiem z RFN. Homilię głosił ks. Józef Krzemiński jezuita. Mimo dnia roboczego, kościół był zapełniony wiernymi.

BÓG MÓJ I WSZYSTKO ! REGUŁA I ŻYCIE FRANCISZKANÓW ŚWIECKICH

„Zachować Ewangelię Pana naszego Jezusa Chrystusa naśladowując św. Franciszka z Asyżu”

Franciszkański Zakon Świeckich jest Wspólnotą - Rodziną, w której ludzie świeccy realizują swoje powołanie do świętości przez życie Ewangelią w świecie za przykładem św. Franciszka z Asyżu i według wskazań Kościoła.

Największą i najpiękniejszą Świątynią na świecie jest serce człowieka. Każdy z nas przez całe swoje życie buduje świątynię swojego serca i swojej wiary na tym fundamencie, którym jest Chrystus.

W naszej Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku zbliżają się wspaniałe dni w końcu czerwca 2012 r., w których będziemy świętować uroczystość XXV Rocznicy Konsekracji Kościoła Parafialnego.

25 lat temu, po poświęceniu naszego Kościoła, kiedy mogliśmy już chodzić do naszego Kościoła. Ks. proboszcz Franciszek Drenda zachęcał wiernych by, przy naszym Kościele powstawały różne wspólnoty, grupy parafialne.

Już w pierwszą niedzielę sierpnia 1987 r. zgromadzili się członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Róż Różańcowych, Stowarzyszenia Serca Pana Jezusa.

W spotkaniach wspólnotowych uczestniczyli i uczestniczą zawsze kapłani. Np. Stowarzyszenie Najświętszego Serca Pana Jezusa ta wspólnota powstała w sierpniu 1987 r., wówczas wpisało się 35 osób. Liczba członków stale wzrastała. Obecnie w 2012 r. jest już 6 róz po 20 osób w jednej róży co stanowi razem 120 członków, którzy raz w miesiącu się spotykają, wymieniają tajemnice. Tajemnice Stowarzyszenia Serca Pana Jezusa są w czterech kolorach: 1) radosne zielony, 2) światła żółte, 3) bolesne fioletowe, 4) chwalebne czerwone, zelatorką od początku założenia do obecnej chwili jest Rita C.

Zawsze w 1 niedzielę miesiąca kiedy jest wymiana tajemnic księża odpowiadają nabożeństwo, poświęca różańce i błogosławi wszystkich zebranych w Kościele.

W naszej Parafii obecnie jest bardzo wiele grup parafialnych, do których należą młodzi, średni i starsi parafianie. Wymienić trzeba też „Krąg Biblijny”, który istnieje prawie od początku istnienia naszej Parafii. Krąg biblijny rozpoczął ks. Zygfryd Flak, obecnie od prawie 6 lat krąg biblijny prowadzi ks. Adam Jankowski, który zawsze nam wyjaśnia, przybliży prawdę zawartą w Piśmie Świętym. Wielką radością jest to, że wiele członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich uczestniczy na Kręgu Biblijnym.

Bardzo pocieszającym faktem jest, że w 2011 r. w naszej Parafii powstała Wspólnota Odnowy w Duchu św., której opiekunem duchowym jest ks. proboszcz Hubert Czernia.

Teraz o Franciszkańskim Zakonie Świeckich, do 1976 roku był to III Zakon.

Franciszkański Zakon Świeckich, zwany również Wspólnotą Franciszkańską Świeckich, jest stowarzyszeniem publicznym, którego członkowie świeccy (mężczyźni i kobiety), duchowni, świeccy (diakoni, kapłani, biskupi). „ Powołani przez Ducha św. zobowiązują się, przez wieczystą profesję, żyć Ewangelią na sposób św. Franciszka w swoim stanie, zachowując Regułę zatwierdzoną przez Kościół” (Reg. 1; KG 1,2).

Elementem specyficznym i duchem duchowości franciszkańskiej jest miłość, za którą idzie ubóstwo i upodobnianie się do Chrystusa, ale też przez posłuszeństwo, ponieważ jest ono posłuszeństwem samemu Jezusowi.

Nasza wspólnota posiada akt kanonicznego erygowania oraz sztandar franciszkański.

Obecnie jest 41 profesów wieczystych i 3 siostry nowicjuski, które jeszcze w 2012 r. złożą wieczystą profesję.

Asystentami duchowymi wspólnoty miejscowej FZŚ na początku powstania naszego Kościoła był ks. proboszcz Franciszek Drenda. Następnie ks. Zygfryd Flak i inni wikarzy, ostatnim opiekunem był ks. Rafał Siekierka, a obecnie naszym Asystentem duchowym wspólnoty jest ks. proboszcz Hubert Czernia, który zawsze jest obecny na spotkaniach wspólnotowych i zawsze coś nowego wnosi do naszej wspólnoty franciszkańskiej, co bardzo członkowie potrzebują i za co jesteśmy ks. prob. bardzo wdzięczni.

Zgodnie z Konstytucją i Regułą FZŚ, co trzy lata odbywa się wizytacja i Kapituła wyborcza. W naszej wspólnoty ostatnia Kapituła odbyła się w czerwcu 2011 r, na której został wybrany przełożony, zastępca przełożonego, skarbnik, sekretarz i członek ds. formacji.

Wspólnoty Miejsce FZŚ mają na każdy rok kalendarzowy wyznaczony Terminarz Ćwiczeń Duchowych dla wszystkich braci i siostr Regionu Opole-Gliwice.

Dzień Pokuty: nocne czuwanie w Sanktuarium św. Józefa w Prudniku Lesie; obchody kalwaryjskie na Górze św. Anny; Ogólnopolska pielgrzymka FZŚ na Jasną Górę z czuwaniem nocnym; Dzień Wspólnotowy w Sanktuarium św. Józefa w Prudniku Lesie; obchody kalwaryjskie na Górze św. Anny; i wiele innych terminów wyznaczonych dla członków FZŚ.

Franciszkanom świeckim w Polsce patronuje Aniela Salawa, a patronem regionu FZŚ Diecezji Opolsko Gliwickiej jest św. Ojciec Pio. Już dziś Franciszkański Zakon Świeckich serdecznie zaprasza! "Przyjdź i zobacz, co dzieje się we Wspólnoty Miejsce FZŚ Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku".

Cieszymy się na ten czas świętowania Jubileuszu naszego Kościoła !

Pokój i Dobro
s. Rita Ciupke

O DZIAŁALNOŚCI CARITAS PARAFII NSPJ W KLUCZBORKU

Po II wojnie światowej rozpoczęła się działalność „Caritas”, trwała ona przez krótki okres czasu. 9 czerwca 1945 r. Administrator Apostolski ks. Bolesław Kominiek uważał pracę charytatywną jako główną i najważniejszą na tym terenie. Po wojnie w miastach i wsiach była nędza i ubóstwo. Już 9 marca 1946 r. wydany został dekret o powstaniu Caritas. Na Opolszczyźnie Caritas działała bardzo pięknie aż do 1950 r. Po tym okresie nastąpiła brutalna likwidacja kościelnej Caritas. Nazwa Caritas pozostała, ale zarządzający tą pracą byli wymienieni, na ludzi innego ducha. Ks. Kardynał Stefan Wyszyński oświadczył, że Caritas zawieszona, gdyż nie może brać odpowiedzialności, jeśli nie ma kierownictwa w rękach uczciwych ludzi.

Dlaczego tak się stało? Sprawa likwidacji Caritas miała na celu odcięcie kontaktu z katolickimi masami, zerwanie więzi z ludźmi. Komunizm zlikwidował Caritas, dla działalności Kościoła pozostawiono tylko zakłady dla osób upośledzonych psychicznie. Mimo likwidacji Caritas, działalność dobroczynna nadal istniała, była tylko cicha, nieformalna na płaszczyźnie prywatnego życia. W 1960 r. była powódź na Śląsku – ks. bp Franciszek Jop wydaje odezwę do ludzi, zalane były pola i domy. Była prośba o odzież, żywność, kolekty w kościele na rzecz potrzebujących, była wielka ofiarność.

Odrodzenie działalności dobroczynnej. Ważnym etapem na drodze do odrodzenia działalności społecznej Kościoła było powołanie Instrukcji Episkopatu z roku 1986 parafialnych zespołów charytatywnych. Powstały one w większości parafii w kraju. Społeczna samopomoc Caritas Kościoła wracała w poszczególnych diecezjach do życia. CARITAS w Polsce jest pełnoprawnym członkiem Caritas Europa i wchodzi na okres obecnej kadencji w skład Komisji Stałej. A teraz o naszej parafialnej Caritas!

W 1988 r. przy naszej parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku powstał mały krąg ludzi dobrej woli, który na apel ks. proboszcza Franciszka Drendy odpowiedział „Tak” dla pomocy ludziom ubogim, rodzinom wielodzietnym znajdujących się w trudnych warunkach materialnych i finansowych. Tak powstał zespół charytatywny składający się z pięciu osób: 1) Błażejewska Stefania, 2) Ciupke Rita 3) Kolečka Zofia 4) Paprota Zdzisława 5) Staniszewska Karolina. Ogniwem podstawowym Caritas w Polsce jest Caritas parafialna. Caritas parafialna została ustanowiona decyzją Dyrektora Caritas diecezjalnej. Na czele Caritas parafialnej stanął ks. proboszcz Franciszek Drenda, który działał poprzez swojego świeckiego zastępcę R.C. Wszyscy członkowie parafialnej Caritas są wolontariuszami. W pierwszą niedzielę października 1991 r. w rozpoczynającym się 47 Tygodniem Miłosierdzia, ks. proboszcz ogłaszał na wszystkich Mszach św. iż w naszej parafii NSPJ w Kluczborku pragnie założyć parafialny zespół Caritas. Potrzebni są ludzie, którzy pragną poświęcić swój czas dla potrzebujących i ubogich. „Gdy Jezus poprosił dziecko, by podzieliło się swym posiłkiem potrafił nakarmić tysiące”. Co się stanie, gdy poprosi dorosłych ludzi z możliwościami. Wiele osób zrozumiało, że są ludzie ubodzy i chcą im pomóc. Zrozumieli to dosłownie, co Pan Jezus powiedział. „Wszystko co uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, mnieście uczynili”. Pierwsze spotkanie osób, które odpowiedziały TAK odbyło się 11 października 1991 r. Wraz z udziałem ks. proboszcza Franciszka Drendy uczestniczyło w spotkaniu 20 osób chętnych do pracy w „Caritas” parafialnej.

1.	Błażejewska	Stefania
2.	Chlebowska	Maria
3.	Ciupke	Rita
4.	Garbowska	Ewa
5.	Gliwa	Jadwiga
6.	Jakubczyk	Izabella
7.	Kolečka	Zofia
8.	Krawczyk	Zofia
9.	Leniec	Teresa
10.	Majchrzak	Urszula
11.	Medyk	Bogdan

12.	Miś	Jan
13.	Myślicka	Leokadia
14.	Paprota	Zdzisława
15.	Perdek	Krystyna
16.	Perdek	Mieczysław
17.	Szajda	Urszula
18.	Staniszewska	Karolina
19.	Szymczyk	Bożena
20.	Węgrzyn	Zbigniew

Od początku istnienia zespołu Caritas przy naszej parafii wiele członków odchodziło (śmierć, choroba, starszy wiek). Jednak nigdy nie brakowało pomocników. Dochodzili nowi członkowie, chętni do działalności dobroczynnej. Na pierwszym spotkaniu ks. proboszcz Franciszek Drenda wyjaśnił na czym ma polegać praca naszej Caritas parafialnej. Zadania zespołu były i są bardzo konkretne, wyznaczają je problemy i potrzeby parafii.

Plan zajęć w Caritas przy Parafii Najśw. Serca Pana Jezusa w Kluczborku:

- Magazyn odzieży i biuro Caritas
- Poradnia prawna
- Parafialny Klub Seniora
- Punkt ds. uzależnień
- Lekarz medycyny w Klubie Seniora oraz wizyty w domu chorych
- Psycholog i pedagog – w razie potrzeby w kancelarii parafialnej NSPJ
- Odwiedzanie chorych i starszych naszej parafii w domu, w DPS i w szpitalu
- Odwiedzanie w kluczborskim więzieniu „Byłem w więzieniu, a przyszedźcie do Mnie” Świetlica „Serce”
- Światowy Dzień Chorego
- Tydzień Miłosierdzia
- Wydawanie żywności UE dla osób potrzebujących
- Inna doraźna pomoc
- Prowadzona jest kronika Caritas od początku jej istnienia
- Organizacja wycieczek dla członków Caritas, Klubu Seniora oraz dla dzieci świetlicy „Serce”
- Wyjazdy dzieci i młodzieży na zimowisko i kolonie letnie
- Finansowanie obiadów dla dzieci, młodzieży i starszych w przedszkolu, szkołach i Kuchni Caritas
- Dofinansowanie do wycieczek dla dzieci z rodzin biednych i wielodzietnych

W październiku 2001 r. powstało Szkolne Koło Caritas, którego opiekunem jest p. Joanna Koziół. Działalność dobroczynna Caritas trwa przez cały czas. Potrzeba pomocy jest coraz większa, dla rodzin wielodzietnych, ubogich, bezrobotnych, bezdomnych, chorych, które zgłaszają się o pomoc. Wolontariusze Caritas są radośni, gdyż radość jest potrzebą, siłą i wartością życia, cieszą się, że mogą czynić dobro bliźniemu potrzebującemu pomocy.

Obecnie jest 42 członków parafialnej Caritas, a na czele naszej Caritas stoi ks. proboszcz Hubert Czernia, który działa poprzez swojego świeckiego zastępcę R.C.

Współpraca między ks. proboszczem H. Czernią a zespołem Caritas jest bardzo dobra. Osoby starsze, które obchodzą swoje urodziny są zawsze wyczytywane w dniu urodzin w Modlitwie Wiernych w czasie Mszy św., jest to dla tych osób wielką radością, mówią, ale nasi księża są fajni, że pamiętają o nas w Kościele.

Rita Ciupke

Należy wspomnieć, że czerwiec 1987r. był miesiącem II Krajowego Kongresu Eucharystycznego pod hasłem „Do końca ich umiłowal”. Gościliśmy na polskiej ziemi Ojca Świętego Jana Pawła II w dn. 8-14 czerwca. Była to trzecia pielgrzymka Papieża do Polski.

Skończył się czas budowy kościoła jako budowli. Wiele prac jeszcze podjęto w latach 1987-2007. Nasza świątynia stawała się coraz piękniejsza, bogatsza. Rozpoczął się czas budowy Wspólnoty Parafialnej.

Do 15 sierpnia 1987r. posługę duszpasterską sprawowałem sam z pomocą poproszonych księży – gości. We wszystkie weekendy tego okresu wspomagał mnie mój przyjaciel z lat seminaryjnych ks. Tadeusz Nowaka – prefekt (wychowawca) w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach. Dekretem kurii Diecezjalnej w Opolu pierwszymi wikariuszami naszej parafii zostali:

- Ks. Helmut Piechota – neoprezbiter (Opole – Półwieś) obecnie proboszcz parafii Jełowa,
- Ks. Zygfryd Flak – (trzy lata wikariatu w parafii Bożego Ciała Bytom – Miechowice) obecnie proboszcz parafii Ujazd Śląski,
- Ks. Kazimierz Kłapkowski (cztery lata wikariatu) obecnie proboszcz parafii w diecezji kaliskiej Dzierżkowice.

W tym samym czasie decyzją Matki Generalnej S. Stefanii Jaworskiej i Zarządu Zgromadzenia Sióstr Św. Józefa, do pracy katechetycznej w naszej Parafii została skierowana doświadczona katecheta s. Archangela.

W tym składzie rozpoczęliśmy katechizację dzieci i młodzieży z terenu naszej parafii, wtedy jeszcze w salkach katechetycznych. Sam, prowadząc prace wykończeniowe domu katechetycznego przygotowywałem również dzieci do Pierwszej Komunii Św., do której w tym roku 87/88 przystąpiło 309 dzieci. S. Archangela miała 30 godzin tygodniowo, a księża wikary około 25.

Również dzięki życzliwości Matki Generalnej pracę podjęły w naszej parafii s. Józefki: s. Alberta w kancelarii i s. Jolanta, jako organistka i dyrygentka chóru.

Pierwszym zakrystianinem był p. Krzysztof Myśliwczyk. Była to pierwsza praca zawodowa tych młodych ludzi. Prowadzenia plebanii podjęła się p. Anna Curzydło z pomocą p. Marianny Zajac, była to jakby kontynuacja pracy w czasie budowy, a wcześniej jeszcze u ks. proboszcza Zygmunta Curzydło.

Z tym zespołem rozpoczęliśmy z całą gorliwością służbę powierzonej nam wspólnocie Ludu Bożego. Od samego początku wierni przyłączyli się do swojego kościoła. Byli zawsze chętni do wszelkiej pomocy i aktywnie podejmowali wszystkie zaproszenia i wezwania o, które prosiliśmy, a jednocześnie wykazywali wiele własnych inicjatyw na polu materialnym i duchowym.

O tym, że udało nam się wybudować wspianą świątynię w sensie materialnym niech zaświadczy fakt, że Stowarzyszenie Architektów Polskich w Opolu przyznało naszej świątyni wraz z całym kompleksem tytuł: „Mister Architektury Opolszczyzny 1988.”

Duchowe piękno młodej parafialnej wspólnoty objawiało się w aktywnym życiu religijnym, powstaniu i działalności licznych grup i stowarzyszeń parafialnych (ok. 30), wielu powo-

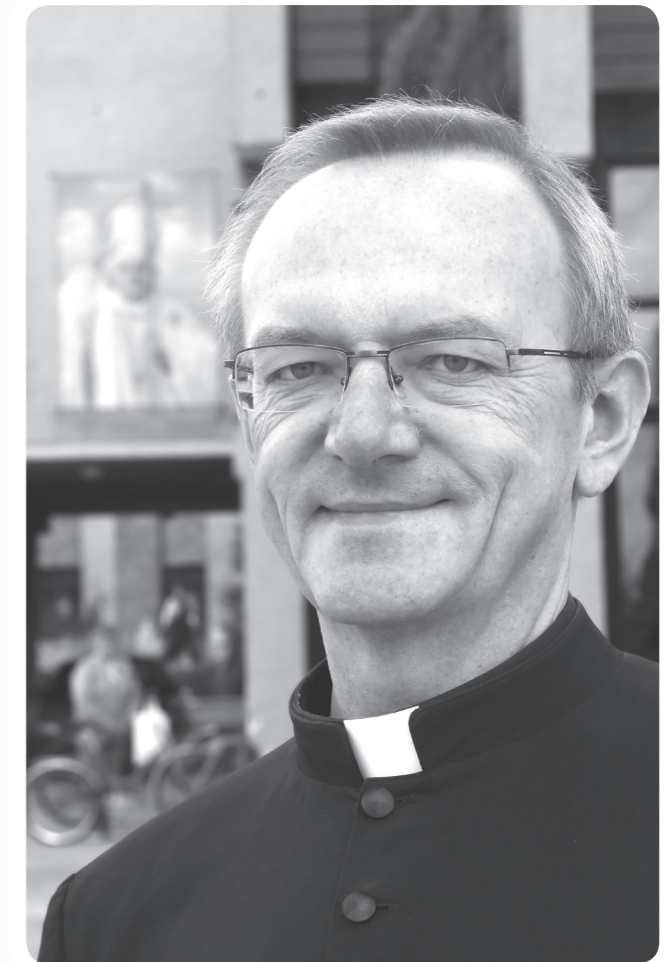
łań kapłańskich i zakonnych (męskich i żeńskich). Najlepszym miernikiem tego jak mieszkańcy związani byli z parafią i kościołem, niech będzie I miejsce w konkursie przeprowadzonym przez NTO w 2008 roku, przyznającym tytuł „Najlepsza Parafia Opolszczyzny”, w którym parafianie nie zapomnieli również o swoim proboszczu.

W tym wyjątkowym dniu Srebrnego Jubileuszu naszej umiłowanej Świątyni i Parafii, pragnę raz jeszcze podziękować JE Ks. Bp Janowi Bagińskiemu – (Czcigodnemu Jubilatowi, który niedawno obchodził 80-te urodziny) za konsekrację Kościoła, za „finiszowy bój” z ówczesnymi władzami o zezwolenie na budowę. Za ogromne serce i hojną dłoń oraz wielkie zaufanie dla tej potężnej inwestycji, jaką była budowa nowego kościoła.

Dziękuję osobno ks. Infułatowi Edmundowi Podzielnemu, ówczesnemu proboszczowi macierzystej parafii, która zrodziła swą „córę” parafię NSPJ.

Moje podziękowanie kieruję również do wszystkich pracowników wielu branż zatrudnionych przy budowie kościoła, na czele z kierownikiem budowy inż. Pawłem Kupką.

Dziękuję Wam wszystkim prawdziwym budowniczym społecznikom, kobietom i mężczyznom. Szczególnie załozde i dyrekcji „Famaku” i całej wspianej wspólnocie Ludu Bożego miasta Kluczborka i okolic.

Szczęść Wam Boże!
Ks. Franciszek Drenda

Ks. Zygmunt Curzydło - pierwszy inicjator budowy kościoła
Na początku każdego przedsięwzięcia stoi idea, czyli pomysł. Pierwszym pomysłodawcą i inicjatorem budowy naszej świątyni był ks. Proboszcz Zygmunt Curzydło, wielce zasłużony i ukochany przez parafian kapłan kluczborski. Z racji jego zasług zasadnym jest, aby tworząc książkę o parafii nie zapomnieć źródła skąd wziął się pomysł na budowę tego przedsięwzięcia.

Trochę biografii

Ksiądz Zygmunt Curzydło urodził się 9 października, 1922 r. w Bestwinie koło Bielska Białego, pochodził z rodziny wielodzietnej. Uczęszczał do gimnazjum w Kętach. Kiedy miał 17 lat wybuchła wojna. Ci, którzy przeżyli te okropności zdają sobie sprawę z tragizmu tego okresu. Jako młodzieniec w czasie okupacji pracuje jako dróżnik. Po skończeniu wojny mógł zrealizować swoje powołanie i wstąpić do Seminarium Duchownego w Krakowie. Tam podejmuje również studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Nie mógł skończyć studiów w terminie, ponieważ jego zdrowie, nadwątlone, mu na to nie pozwalało. Wtedy już cierpiał na nadciśnienie, chroniczny nieżyt żołądka, niedokrwistość. Było to powodem, że musiał opuścić seminarium duchowne. Przeżył to bardzo boleśnie. Kiedy stan zdrowia nieco się poprawił ks. Curzydło zrzuceniem Bożej Opatrzności podejmuje kontynuację studiów w Seminarium Opolskim przyjęty przez ówczesnego administratora apostolskiego Śląska Opolskiego bpa Bolesława Kominka. Tutaj kończy studia i przyjmuje święcenia kapłańskie. Tych święceń udziela mu Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński w uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła w 1952 r. w katedrze nyskiej. Dnia 11 lipca 1952 r. dekretem administratora bpa Kominka zostaje skierowany na pierwszą placówkę, właśnie do Kluczborka, jako wikariusz. Swoją gorliwością i dobrocią zdobywa serca parafian. Jego posługa nie trwała jednak długo w Kluczborku. Administrator apostolski 1 grudnia 1953 r. odwołuje go z Kluczborka i mianuje początkowo notariuszem w Kurii Biskupiej w Opolu a w 1957 r. kanclerzem. Daje się poznać jako sumienny i prawy ksiądz. W tym czasie pełni również funkcję kapelana Sióstr de Notre Dame w Opolu. Uczy religii dzieci i młodzież. Jednak najbliższa mu była praca duszpasterska. Dlatego też w każdą sobotę i niedzielę jechał do Ciasnej, by tam sprawować niedzielne nabożeństwa. W 1960 r. nastaje vacat na parafii kluczborskiej, ponieważ ks. Dziekan Ernest Grzesik wyjeżdża na stałe do Niemiec. Biskup Ordynariusz na to miejsce mianuje ks. Zygmunta Curzydła. Początkowo mianowany został 2 lipca 1960 r. wikariuszem parafii, a od 30 lipca pełnił już funkcję proboszcza. Od tej chwili aż do przedwczesnej śmierci 19 lipca 1976 r. ks. Curzydło wiódł swoją tródkę do Pana.

Działalność duszpasterska

Ks. Zygmunt dał się poznać jako sumienny i gorliwy duszpasterz. Miał wyjątkowy dar apostołstwa, charyzmat w podejściu do dzieci i prowadzeniu ich do Boga. Ks. Prof. Kogut - uczeń i parafianin księdza proboszcza tak o nim wspomina: „Wyjaśniał, tłumaczył i przy tej okazji uczył. Rozmawiał z nami o nas. Jednocześnie z troską pytał jaka jest sytuacja w rodzinie. Czynił to bardzo ostrożnie, aby nikogo nie urazić. (...) Tę dobroć serca wlewał również na pozostałą część parafian. W rozmowie z młodzieżą czy starszymi był zawsze delikatny i miły. Nadzwyczaj ustępliwy. Gdy widział bardzo trudną sprawę do rozwiązania, potrafił się nawet upokorzyć, aby nie doprowadzić do gniewu, kłótni. Mówiono, że wolał stracić pieniądze niż człowieka. To najbardziej widoczne było w rozmowie z pracownikami Urzędu Bezpieczeństwa, którzy nachodzili Go niemiłosiernie bardzo często na plebanii. Dlaczego? Bo był bardzo aktywny na polu duszpasterskim i budowlanym. A oni stwarzali mu bardzo

niemiłą atmosferę pracy duszpasterskiej. Pamiętać należy, że były to czasy szalejącego ateizmu praktyczno-urzędowego. Nęcono ludzi różnymi dobrymi posadami, a jak to nie pomagało to grożono tym wszystkim, którzy posyłali swoje dzieci na lekcje religii czy nabożeństwo do kościoła. W takiej atmosferze łamanie sumień wykazał ogromne bogactwo ducha i silnej wiary w Boga. (...) Jego wielkim walorem kapłańskim była duchowość, bazująca na zaufaniu Matce Bożej. W swej pracy duszpasterskiej bardzo dużo miejsca poświęcał mówieniu o Maryi. I to nie tylko na ambonie, ale podczas różnych spotkań z parafianami. (...) Inną cechą jego duchowości, która obficie wylewała się na polu duszpasterskim, była doskonała znajomość parafian. Zawsze mnie budowała jego postawa wobec ludzi grzesznych i słabych moralnie. (...) „Potrafił płakać z płaczącymi, umiał cierpieć z cierpiącymi.” We wszystkim, co robił był perfekcjonistą. Jak dalej wspomina ks. Kogut, „jego wielkim charyzmatem była treść i duch przemówień do wiernych. Nigdy nie żądał, lecz prosił, nie słyszano też nigdy żadnej skargi, czy narzekania na wiernych. Trzeba tu otwarcie powiedzieć, że ich bardzo mocno kochał. Oczywiście, w swej miłości nie był tylko zamkniętym dla swoich owieczek, ale jak pamiętam taki sam był wobec innowierców. A kiedy byli w potrzebie, też im spieszył z pomocą (...). Ta jego bezgraniczna postawa rodziła owoce. Rzesze wiernych, skolatanych dniem codziennym przychodziły bardzo licznie na niedzielne nabożeństwa do kościoła. Dziś trudno zliczyć otwartych i wielkich nawróceń. Jego serdeczne i bezgraniczne umiłowanie Boga udzielało się wielu młodym sercom, które jak on, pragnęły realizować Chrystusowe posłannictwo. Za jego czasów zostało wyświęconych czterech kapłanów diecezjalnych i trzech zakonnych. W roku 1976 w seminarium znajdowało się pięciu kleryków, a w zakonnym – trzech. Do klasztoru żeńskiego wstąpiły też trzy dziewczęta”.

Działalność budowlana i remontowa

Ks. Zygmunt oprócz wielkiego wymiaru duchowego, pozostawił po sobie bardzo liczne ślady swej działalności w sferze materialnej. Przede wszystkim troska o kościół parafialny. W czasach Jego duszpasterzowania uporządkowano plac przykościelny. Posiano trawę, posadzono krzewy i drzewka, które dzisiaj cieszą swoją urodą i stanowią doskonałą oprawę do kościoła MBWW. W latach, kiedy władze komunistyczne wyrzuciły religię ze szkół, ksiądz proboszcz zaadoptował pomieszczenia w starym kościele na salki katechetyczne. Do dziś cieszą oko piękne malowidła ściennie ze scenami biblijnymi a kaplica św. Antoniego tzw. „zakopianka” służy do dziś młodzieży i nie tylko. To tam harcerze z ZHR-u mają swoje Msze. Innym dokonaniem była renowacja kaplicy w Ligocie Górnej, której jednak nie dane mu było skończyć, ponieważ przerwała to śmierć. Wielkim wyzwaniem budowlanym było wybudowanie nowej plebani przy kościele parafialnym. Kiedy powstała plebania, ks. Zygmunt już miał gotowy pomysł na nowe dzieło, mianowicie budowę drugiego kościoła w Kluczborku. Wynikało to z potrzeby, ponieważ od strony północnej Kluczborka zaczęły powstawać nowe bloki zasiedlane przede wszystkim przez młode rodziny. Ksiądz Proboszcz przewidywał, że jeżeli w takim tempie będzie przybywać ludności w mieście, to kościół parafialny nie pomieści wszystkich. Tak rzeczywiście się stało. W swoim zamyśle miał, ks. Zygmunt monumentalny kościół ku czci Serca Pana Jezusa. Sam naskicował plan. Niestety, nie dane mu było zrealizować to przedsięwzięcie, 19 lipca 1976 r., w pełni sił, odszedł do Pana. W kazaniu pogrzebowym ks. bp Antoni Adamiuk powiedział: „Był podobny do gałęzi, która łamie się pod ciężarem owoców”... Plany zaprojektowanego kościoła zostały w dniu pogrzebu udostępnione parafianom kluczborskim, gdyż był to Jego testament do zrealizowania.

Piotr Grzesiak

Źródło: Tam, gdzie ludzie współpracują z łaską Bożą

KOŚCIÓŁ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W KLUCZBORKU – MOIM DOMEM, NASZYM DOMEM!

W poprzednim numerze naszej parafialnej gazetki zastanawiałam się, co może oznaczać hasło tegorocznego roku duszpasterskiego – Kościół naszym domem. Zwróciłam uwagę na ważne aspekty, które w naszym odczuciu powinny tworzyć tak szerokie pojęcie jakim jest „dom”. Dziś, mając w pamięci te 25 lat istnienia parafii, mogę z radością stwierdzić, że ten kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kluczborku może przez wielu (bądź nas wszystkich) być nazywany domem. Spoglądając wstecz do czasów, gdy na tym miejscu był tylko wielki plac budowy, już wtedy można było wyczuć, że jesteśmy jedną wielką rodziną. Bo każdy, kto tylko mógł, przychodził pomagać w budowie, organizował niezbędne materiały. W pracach budowlanych pomagali renciści, emeryci, ludzie pracujący, a dzieci dbały o porządek na placu kościelnym. Kto tylko mógł, wspierał swoją obecnością, modlitwą i pracą to niezwykle trudne, ale jakże potrzebne dzieło. Dzięki temu już w grudniu 1984 roku mogła zostać odprawiona pierwsza Msza Święta w budującym się kościele. Pasterka celebrowana przez księdza biskupa Jana Wieczorka, koncelebrowana przez księdza Jana Bagińskiego i księdza Franciszka Drendę. Zgromadziła w naszej świątyni rzesze wiernych, którzy już wtedy mogli namacalnie doświadczyć tego, że znajdują się w swoim i Bożym domu. Kolejne Msze Święte odprawiane w nowo tworzonej świątyni coraz bardziej skupiały parafian i jednali ich ze sobą. Wspólna praca, zaangażowanie i modlitwy przyniosły rezultaty. W czerwcu 1987 roku kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa został konsekrowany. Powstała nowa parafia, której przewodził ksiądz Franciszek Drenda. Kiedy wszystkie prace budowlane zostały zakończone, mogliśmy się radować z utworzenia nowej rodziny parafialnej i zacząć starać się o nieustanny wzrost i rozwój parafialnej wspólnoty patrząc całościowo a także starać się o powstanie poszczególnych grup parafialnych. Tylko osoby, które bezpośrednio uczestniczyły w pracach budowlanych mogą powiedzieć, jak wiele wysiłku ich to kosztowało. Ja słyszałam wyłącznie opowieści z ust bliskich mi osób. Mogę sobie tylko wyobrazić, tę wielką rodzinę parafialną, która poświęcała swój czas, by pomóc, by przyjść na Msze Święte i nabożeństwa, by pokazać, jak wielką wartość dla nich ma nowy Boży Dom, ich Dom. Po dwudziestu pięciu latach istnienia parafii mogę śmiało powiedzieć, że ten kościół i przylegające do niego budynki stały się dla nas, parafian prawdziwym domem. Zwróćmy chociaż uwagę na ilość grup parafialnych, które się utworzyły:

- Eucharystyczny Ruch Młodych
- Ruch szenszacki
- Krąg Biblijny
- Komunia i Wyzwolenie
- Harcerki i Harcerze
- Ministranci
- Dzieci Maryi
- Schola liturgiczna

- Chór parafialny
- Orkiestra dęta
- Żywy Różaniec
- Apostolat Maryjny
- Apostolat "Margaretka"
- Stowarzyszenie Najświętszego Serca Pana Jezusa
- Stowarzyszenie Matki Bożej Patronki Dobrej Śmierci
- Rodzina rodzin kapłanów, kleryków i sióstr zakonnych
- Franciszkański Zakon Świeckich
- Modlitewna Grupa Sw. Józefa
- Katolicka Odnowa w Duchu Świętym
- Caritas
- Muminki
- Bractwo więzienne
- Wspólnota Sybiraków
- Klub AA "Nowe Życie"

Do każdej z tych grup uczęszczają i młodzi i starsi wiekiem, mężczyźni i kobiety, chłopcy i dziewczęta, którzy pragną być blisko Pana Boga, blisko swojego rodzinnego kościoła. Niejednokrotnie z takich wspólnot parafialnych wyszli ludzie powołani do piękniejszej służby Bogu i ludziom. Możemy poszczycić się dziesięcioma siostrami zakonnymi, które posługując w różnych zgromadzeniach, zawsze chętnie wracają do swojego rodzinnego domu, do swojej rodzinnej parafii. Również siedemnastu czynnych kapłanów, którzy swoje młode lata spędzili w tym Domu Bożym a teraz posługują ludziom na terenie diecezji, Polski i świata.

Nie możemy również zapomnieć o wszystkich ludziach, którzy chętnie pracują na rzecz parafii i naszego kościoła, będąc w kancelarii, zakrystii, kuchni plebanijnej, bądź też w pozostałych częściach budynków przynależących do parafii. Dzięki nim nasz kościół może być zawsze otwarty i każdy, kto potrzebuje wejść, przywitać się z Panem Jezusem, odpocząć nieco w kościelnej ławie, może to w ciągu dnia uczynić. Może się spotkać z kapłanami posługującymi w naszej parafii, z siostrami zakonnymi, otworzyć przed nimi swoje serce, nierazko poornie codziennymi trudnościami. Dobre słowo, czyjaś obecność i żarliwa modlitwa mogą często odmienić czyjeś życie. Każdy z nas może poczuć tę przynależność do parafialnej rodziny, o ile sam tego zechce. Codziennie mamy możliwość spotkać się na nabożeństwie, Mszy Świętej, w grupie parafialnej. Każdy może znaleźć coś dla siebie. Jeśli jeszcze nie znalazłeś/łaś swojego miejsca w tej parafialnej rodzinie, zwróć uwagę na to, jak wielkie znaczenie dla człowieka ma przynależność do jakiejś grupy. Jaką radość ma na twarzy, gdy spotyka się ze swoimi braćmi lub siostrami w grupie. Jak bardzo może zaangażować swoje talenty w pracę nad czymś dla dobra innych. To naprawdę wielka łaska, że nasz kościół może być domem dla wszystkich, którzy tego potrzebują. Bo każdy znajdzie tu miejsce dla siebie. Wystarczy chcieć i nie bać się odrzucenia. Bo to chyba najczęstsza przyczyna tego, że ludzie nie próbują włączyć się w nową grupę. Jesteśmy dla Ciebie otwarci. Przyjdź i zobacz. Poczuj się jak u siebie w domu!

Ola Skoczylas